

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi saatavien perinnästä annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta, saatavien perinnästä annetun lain 7 §:n väliaikaisesta muuttamisesta ja luottotietolain 24 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki saatavien perinnästä annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta, laki saatavien perinnästä annetun lain 7 §:n väliaikaisesta muuttamisesta ja laki luottotietolain 24 §:n väliaikaisesta muuttamisesta. Tarkoituksena on ehdotettavilla väliaikaisilla säännöksillä jatkaa covid-19-epidemian yrityksille aiheuttamien taloudellisten vaikeuksien helpottamista.

Laki saatavien perinnästä annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta vastaisi sisällöltään, yksittäistä muutosta lukuun ottamatta, voimassa olevaa väliaikaista lakia. Tratan käyttöä koskevat rajoitukset olisivat voimassa lyhyemmän ajan kuin perintäkuluja koskevat säännökset. Tratan käyttöä koskevien rajoitusten päätyttyä tratan protestointiaikaa pidennettäisiin väliaikaisesti 10 päivästä 21 päivään.

Laki saatavien perinnästä annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.7.2021 ja olemaan voimassa 30.4.2022 asti, pois lukien tratan käytön rajoittamista koskevat säännökset, jotka on tarkoitettu olemaan voimassa 30.9.2021 asti. Laki saatavien perinnästä annetun lain 7 §:n väliaikaisesta muuttamisesta ja laki luottotietolain 24 §:n väliaikaisesta muuttamisesta on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.10.2021 ja olemaan voimassa 30.4.2022 asti.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
1.1 Tausta	3
1.2 Valmistelu	4
2 Nykytila ja sen arviointi.....	4
2.1 Nykytila.....	4
2.2 Arviointi	5
3 Tavoitteet	5
4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	6
4.1 Keskeiset ehdotukset.....	6
4.1.1 Yleistä	6
4.1.2 Perintäkuluja koskevat ehdotukset.....	7
4.1.3 Trattaperintää koskevat ehdotukset.....	9
4.2 Pääasialliset vaikutukset.....	12
5 Muut toteuttamisvaihtoehdot	12
6 Lausuntopalaute	14
7 Säännöskohtaiset perustelut.....	15
7.1 Laki saatavien perinnästä	15
7.2 Laki saatavien perinnästä	21
7.3 Luottotietolaki	21
8 Voimaantulo	21
9 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys	22
LAKIEHDOTUKSET	24
1. Laki saatavien perinnästä annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta	24
2. Laki saatavien perinnästä annetun lain 7 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	27
3. Laki luottotietolain 24 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	27
LIITTEET	29
RINNAKKAISTEKSTIT	29
1. Laki saatavien perinnästä annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta	29
2. Laki saatavien perinnästä annetun lain 7 §:n väliaikaisesta muuttamisesta.....	34
3. Laki luottotietolain 24 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	35

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Valtioneuvosto totesi yhteistoiminnassa tasavallan presidentin kanssa 16.3.2020, että maassa vallitsee koronavirustilanteen (covid-19) vuoksi poikkeusolot. Valtioneuvosto linjasi tällöin tietyistä toimenpiteistä koronavirustilanteen hoitamiseksi Suomessa. Hallitus on tämän jälkeen tehnyt linjauksia uusista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muun muassa turvata yhteiskunnan ja talouselämän toiminta sekä varmistaa yritysten toimintamahdollisuudet.

Osana monia toimenpiteitä yritysten toimintamahdollisuuksien varmistamiseksi saatavien perinnästä annettua lakia (513/1999, jäljempänä *perintälaki*) muutettiin koronavirusepidemian johdosta väliaikaisesti (1.1.–30.6.2021) siten, että lakiin lisättiin muiden kuin kuluttajasaatavien osalta ensinnäkin säännökset siitä, minkälaisista perintätoimista ja kuinka monesta perintätoimista saa vaatia korvauksen. Lakiin lisättiin myös säännökset yksittäisistä perintätoimista veloitettavien kulujen ja velallisen kokonaiskuluvastuun enimmäismääristä sekä aikarajoista sellaisten maksumuistutusten tai maksuvaatimusten lähettämiseksi, joiden kuluista vaaditaan korvaus velalliselta. Lisäksi säädettiin rajoituksista tratan käyttöön. Muiden kuin kuluttajasaatavien osalta tratan käyttö perintäkeinona ei ole sallittua, jos velallinen on yksityishenkilö, yksityinen elinkeinonharjoittaja, avoin yhtiö tai kommandiittiyhtiö. Tratta on mahdollista lähettää, mutta ei julkaista tai ilmoittaa merkittäväksi luottotietorekisteriin, jos velallisena oleva osakeyhtiö toimittaa selvityksen, jonka mukaan sen viimeksi päättyneen tilikauden liikevaihto tai sitä vastaava tuotto alittaa 100 000 euroa taikka sillä on käynnissä vasta ensimmäinen tilikausi.

Valtioneuvosto totesi yhteistoiminnassa tasavallan presidentin kanssa 1.3.2021 Suomessa vallitsevan jälleen poikkeusolot. Koronavirusepidemian aiheuttamat tartunnat lähtivät helmi-maaliskuussa 2021 taas merkittävään kasvuun. Sen lisäksi, että rokotteiden saatavuudessa ilmeni ongelmia, muuntovirusten aiheuttamat tartunnat vakavoittivat alkuvuoden tilannetta. Huhtikuussa tartunnat ovat lähteneet jonkin verran laskemaan. Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen (THL) mukaan viikolla 13 (ajalla 29.3.-4.4.) tartuntatautirekisteriin ilmoitettiin noin 3 400 uutta tapausta, mikä on lähes tuhat vähemmän kuin edellisellä viikolla. Uusien tapausten ilmaantuvuus oli 58 tapausta 100 000:ta asukasta kohden, kun edellisellä viikolla luku oli 75.

THL:n mukaan Suomessa on 1.4.2021 mennessä annettu kaikkiaan yli miljoona rokoteannosta. Rokotettuja on yli 900 000, ja heistä kaikki ovat saaneet ainakin yhden annoksen koronarokotetta. Viimeisimpien esitystä kirjoittaessa käytettävissä olleiden sosiaali- ja terveysministeriön arvioiden mukaan työikäisistä saadaan rokotetuksi yli puolet kesäkuun aikana ja koko työikäinen väestö saadaan rokotetuksi heinä-elokuussa.

Hallitus on huhtikuussa 2021 käynnistänyt keskustelut koronavirusepidemiaan liittyvistä rajoitusten ja suositusten purkamissuunnitelmasta. Suunnitelman tarkoituksena on luoda kansalaisille, yrityksille ja yhteisöille selkeä näkökulma yhteiskunnan asteittaiseen avautumiseen. Rajoituksia puretaan suuntaa antavan tavoiteaikataulun mukaisesti, mikäli epidemiatilanne ja rokotekattavuus kehittyvät suotuisasti.

Koronavirusepidemian kestosta ei kuitenkaan ole saatavissa yksiselitteistä tietoa, eikä tällä hetkellä ole mahdollista tarkkaan ennustaa, kuinka epidemia kehittyi loppuvuonna tai kuinka arvioidut rokotusaikataulut pitävät.

Suomen Yrittäjät ry:n 20.11.2020 tekemän yrittäjägallupin mukaan koronavirus on aiheuttanut ongelmia noin 65 % yrityksistä. Yritysten usko koronaviruksesta selviämiseen oli kutakuinkin samalla tasolla kuin elo-heinäkuun 2020 vaihteessa. Tuolloin liki 90 % yrityksestä uskoi joko varmuudella taikka ehkä selviävänsä koronaviruksesta. Sama tulos kävi ilmi maaliskuussa (19.-24.3.2021) tehdystä yrittäjägallupista. Sen mukaan 55 % yrityksistä raportoi koronaviruksen aiheuttaneen myynnin vähentymistä ja 15 % raportoi maksuvaikeuksista. Toisaalta vastaajista 13 %:n mukaan koronavirus ei ole vaikuttanut yrityksen toimintaan mitenkään.

Koronavirusepidemian aiheuttama kriisi ei ole yritysten osalta ohi, ja shokki yrityksiin on pitkäkestoinen. Yritysten taloudellinen tilanne korjaantuu vasta viiveellä siitä, kun tilanne on rajoitusten purkamisen jälkeen normalisoitunut. Suuri osa kriisistä kärsineistä yrityksistä toipuu siitä vielä koko loppuvuoden, ehkä pidempäänkin.

1.2 Valmistelu

Esitysluonnos on valmisteltu oikeusministeriön 10.2.2021 asettamassa työryhmässä, jossa olivat oikeusministeriön lisäksi edustettuina Elinkeinoelämän keskusliitto ry, Etelä-Suomen aluehallintovirasto, Kilpailu- ja kuluttajavirasto, Suomen Perimistöimistöjen liitto ry, Suomen Yrittäjät ry sekä työ- ja elinkeinoministeriö. Toimeksiannon mukaan tehtävänä oli ensivaiheessa laatia ehdotus saatavien perinnästä annetun lain väliaikaisen muutoksen jatkamiseksi. Toisessa vaiheessa työryhmän tehtävänä on valmistella pääministeri Sanna Marinin hallitusohjelmaan sisältyvän kirjauksen (s. 82) mukaiset pysyvät muutokset perintälakiin. Ehdotuksen pysyviksi lainsäädäntömuutoksiksi on määrä valmistua 15.8.2021 mennessä.

Esitysluonnos on ollut lausuntokierroksella 16.3.–6.4.2021. Lausuntopalautetta selvitetään jäljempänä 6 jaksossa.

2 Nykytila ja sen arviointi

2.1 Nykytila

Nykytila ennen väliaikaista lakia (1069/2020) on kuvattu kattavasti voimassa olevaa väliaikaista lakia koskevan hallituksen esityksen (HE 191/2020 vp) jaksossa 2.1.

Väliaikaisella lailla on säädetty perintäkulujen enimmäismääristä muiden kuin kuluttajasaatavien osalta asettamalle perintäkuluille, kulukorvaukseen oikeuttaville perintätoimille ja perinnän kokonaiskululle enimmäismäärät. Väliaikaisella lailla on lisätty perintälakiin myös säännökset perintätoimien aikarajoista muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä (3 b–3 e §).

Trattaa eli julkisuusuhkaista maksukehotusta ei saa käyttää kuluttajasaatavan perinnässä. Väliaikaisella lailla säädettiin tratan käytön kiellosta tilanteissa, joissa velallinen on yksityishenkilö, yksityinen elinkeinonharjoittaja, avoin yhtiö tai kommandiittiyhtiö. Väliaikaisella lailla rajoitettiin tratan käyttöä myös silloin, kun velallisena on liikevaihdoltaan pieni tai toimintansa vasta aloittanut osakeyhtiö. (7 §:n 2 ja 5 momentti)

Tratan saa julkaista tai ilmoittaa merkittäväksi luottotietorekisteriin (tratan protestointi) aikaisintaan kymmenen päivän kuluttua sen lähettämisestä (7 §:n 5 momentti).

2.2 Arviointi

Muiden kuin kuluttajasaatavien perinnästä ei pysyvässä laissa säädetä yhtä yksityiskohtaisesti kuin kuluttajasaatavien perinnästä. Pysyvässä lainsäädännössä ei aseteta euromääräisiä ylärajoja muiden kuin kuluttajasaatavien vapaaehtoisen perinnän toimenpide- tai saatavakohtaisille perintäkuluille, minkä johdosta perintäkulujen määrissä voi väliaikaisen lain esitöiden (HE 191/2020 vp) jaksossa 2.1.2 kuvatulla tavalla olla huomattavia eroja. Muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä on tavallisesti myös mahdollista käyttää julkisuus- ja konkurssiuhkaisia perintäkeinoja. Trattaperinnän yhteydessä vaaditusta erityisestä huolellisuudesta johtuen tratan käyttäminen saattaa edellyttää saatavaa perivältä suurempaa työmäärää kuin muut perintätoimenpiteet. Näistä perintätoimenpiteistä syntyvät perintäkulut ovat pääsääntöisesti muista perintätoimenpiteistä aiheutuvia kustannuksia korkeampia.

Koronavirustilanteesta johtuva tiettyjen yritysten väliaikainen kyvyttömyys maksaa velkojaan niiden erääntyessä voi suurten perintäkulujen takia johtaa entistä suurempiin maksuvaikeuksiin. Erityisesti pk-yritykset voivat olla alttiimpia ajautumaan maksuvaikeuksiin korkeiden perintäkulujen johdosta, sillä näiden taloudelliset resurssit ovat yleensä pienempiä, ja näin ollen kulujen määrän vaikutus näiden taloudelliseen tilanteeseen suurempi. Kuten hallituksen esityksessä (HE 191/2020 vp, s. 13) todetaan, pysyvän sääntelyn perusteella ei pystytä kaikissa tapauksissa turvaamaan perintäkulujen kohtuullista tasoa yrityssaatavien ja muiden sellaisten saatavien perinnässä, joihin ei sovelleta kuluttajasaatavia koskevia säännöksiä.

Koronavirustilanteesta johtuvien yritysten maksuvaikeuksien vuoksi on perusteltua jatkaa näitä saatavia koskevien väliaikaisten perintäkulusäännösten voimassaoloa. Myös rajoituksia tratan käyttöön on pidettävä edelleen perusteltuina koronavirustilanteen vuoksi.

3 Tavoitteet

Kuten edellä tuotiin esille, epidemian kesto ja sen taloudelle aiheuttamien vaikutusten kesto tai laajuutta ei voi tarkasti ennakoita. Selvää on kuitenkin, että maksuvaikeuksiin joutuneiden yritysten taloudellinen tilanne korjaantuu vasta viiveellä siitä, kun tilanne rajoitusten purkamisen jälkeen taas normalisoituu. Yritysten auttaminen selviytymään kriisin yli on keskeistä, ja tätä tavoitetta pyritään edistämään myös perintälain väliaikaisilla muutoksilla.

Esityksen keskeisenä tavoitteena on nyt voimassa olevan väliaikaisen lain sisältöä vastaavalla sääntelyllä estää se, että koronavirustilanteen vuoksi maksuvaikeuksiin joutuneiden yritysten taloudellinen ahdinko syvenee korkeiden perintäkulujen vuoksi. Koronavirustilanteeseen kytkeytyvien yritysten maksuvalmiusvaikeuksien seurauksena on todennäköistä, että joukko yrityksiä tulee yhä viivästymään laskujen ja velkojen maksussa. Laskujen ja velkojen vapaaehtoinen perintä voi pitkittyä ja perinnästä aiheutuvat kulut osaltaan vaikeuttaa yritysten taloudellista tilannetta entisestään. Esityksen tarkoituksena on tällaisten yritysten aseman helpottamiseksi ja muutoin elinkelpoisten yritysten maksuvaikeuksien pahenemisen välttämiseksi varmistaa se, että myös muiden kuin kuluttajasaatavien perintäkulut ovat alempia varsinkin, kun tulevaisuudennäkymiä voidaan koronavirustilanteen vuoksi edelleen pitää epävarmoina.

Esityksen tavoitteena on myös estää tilanne, jossa lyhytaikaisesti palattaisiin ennen väliaikaista sääntelyä vallinneeseen sääntelytilaan muiden kuin kuluttajasaatavia koskevien perintäkulujen osalta. Tämä tavoite otetaan huomioon erityisesti harkittaessa nyt ehdotettavan väliaikaisen lain voimassaolon kesto.

Tavoitteena on lisäksi rajoittaa tratan käyttöä yrityssaatavien perinnässä maksuhäiriömerkinnöistä yritysten toiminnalle aiheutuvien haittojen vuoksi. Tavoitteena on tältä osin suojata erityisesti taloudellisesti haavoittuvimmassa asemassa olevia yrityksiä. Tällaisia voivat olla eritoten yritykset, joiden velvoitteista luonnolliset henkilöt ovat lain mukaan henkilökohtaisessa vastuussa, sekä liikevaihdoltaan pienet yritykset.

Tavoitteena tratan protestointiajan pidentämisellä on yhtäältä helpottaa yritysten tilannetta ja toisaalta mahdollistaa tratan käyttörajoituksista luopuminen 30.9.2021 jälkeen. Valitulla sääntelyllä annettaisiin yrityksille enemmän aikaa tratan vastaanottamisen jälkeen järjestellä taloudellista tilannettaan sekä perintäyhtiöille ja velkojille jälleen mahdollisuus normaaliolosuhteita vastaavalla tavalla käyttää trattaa perintäkeinona muiden kuin kuluttajasaatavien perimiseksi.

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Keskeiset ehdotukset

4.1.1 Yleistä

Väliaikaisen lain (1069/2020) voimassaoloajalta ei sen lyhyen keston vuoksi ole ollut mahdollista koota systemaattista ja tutkimuksellista arviointia sääntelyn vaikutuksista, mutta valmistelun lähtökohdaksi on otettu käsitys, jonka mukaan väliaikaisen sääntelyn keskeiset tavoitteet ovat toteutuneet. Vallitsevissa olosuhteissa sääntelyn keskeisten tavoitteiden toteutumista pidetään myös jatkossa painavampana tekijänä kuin sen kielteisiksi tunnistettavia vaikutuksia. Määräaikaisesta sääntelystä ei käytettävissä olevien tietojen perusteella ole aiheutunut merkityksellistä haittaa eikä sääntelyn voimassaolon pidentämiselle muutoinkaan ole estettä.

Esityksessä ehdotetaan, että yksittäistä muutosta lukuun ottamatta sisällöltään väliaikaista lakia 1069/2020 vastaava sääntely olisi voimassa huhtikuun 2022 loppuun saakka, pois lukien tratan käyttöä rajoittavat säännökset, jotka on tarkoitettu olemaan voimassa vain 30.9.2021 asti (1. lakiehdotus). Lisäksi esityksessä ehdotetaan, että tratan käytön rajoitusten voimassaolon päättymisen jälkeen eli 1.10.2021 alkaen tratan lyhyin sallittu protestointiaika pidennettäisiin 10 päivästä 21 päivään (2. ja 3. lakiehdotukset). Syitä, miksi säännöksiä tratan käytön rajoituksista ehdotetaan jatkettavaksi lyhyemmän aikaa kuin perintäkuluja koskevia säännöksiä, selvitetään jäljempänä 4.1.3 jaksossa.

Esityksen 1. lakiehdotuksessa säädettäisiin perintäkulojen euromääräisistä enimmäismääristä, perintätoimien aikarajoista ja kulukorvaukseen oikeuttavien perintätoimien enimmäismääristä, velallisen kokonaiskuluvastuusta sekä tiettyjen velallisten osalta myös trattaperinnän kiellosta tai rajoituksesta. Ehdotettava sääntely on samansuuntaista kuin perintälain pysyvä kuluttajasaatavien perintää koskeva sääntely, mutta siinä on huomioitu erityisesti sellaisten saatavien perinnän erityispiirteet, joissa velallisenä on yritys.

Väliaikaisen, nykyistä pysyvää sääntelyä yksityiskohtaisemman ja tiukemman perintäkulusääntelyn jatkaminen muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä on perusteltua, sillä koronavirustilanteesta johtuen osalle yrityksistä on aiheutunut maksuvaikeuksia, ja on myös oletettavaa, että vaikeudet edelleen jatkuvat. Vaikka tavoitteena on erityisesti puuttua sellaisten saatavien perintään, joissa velallisenä on yritys ja edistää osaltaan niiden selviytymistä vaikeasta tilanteesta, ehdotettujen säännösten soveltamisalaa ei olisi tarkoituksenmukaista rajata sen perusteella, harjoittaako velallinen elinkeinotoimintaa tai liittyykö perittävä saatava tämän harjoittamaan elinkeinotoimintaan. Tällaisen rajauksen myötä sääntelyn ulkopuolelle jäisivät sellaiset velalliset, joita ei pidetä elinkeinonharjoittajina, vaikka nämä olisivat suojan tarpeessa elinkeinonharjoittajia vastaavalla tavalla. Ottaen huomioon myös sen, että perintäkulut ehdotetaan asetettavan

kohtuulliselle tasolle niin velallisten kuin velkojien kannalta, on perusteltua, että ehdotettujen säännösten soveltamisalaan kuuluisivat paitsi saatavat, jossa velallisena on yritys, myös muut sellaiset saatavat, jotka eivät ole kuluttajasaatavia.

Esityksessä on otettu huomioon myös perinnän tehokkuuden turvaaminen eritoten sen johdosta, että velkojan asemassa on myös pk-yrityksiä, joille suorituksen saaminen velasta joutuisasti voi olla erityisen tärkeää. Kun käytettävissä on tehokkaat perintäkeinot ja perintätoimista saadaan vaatia kohtuulliset kulut, on saatavien perinnällä edellytykset onnistua.

4.1.2 Perintäkuluja koskevat ehdotukset

Toimenpidekohtaiset perintäkulujen enimmäismäärät

Esityksen 1. lakiehdotuksen mukaan muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä velalliselta voisi vaatia perintätoimista enintään laissa säädetyn määrän. Kuten kuluttajasaatavissa, toimenpidekohtaiset euromääräiset enimmäismäärät koskisivat maksuistutuksista, maksuvaatimuksista, maksusuunnitelmista ja maksuajan pidennyksistä perittäviä kuluja. Muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä perintäkeinona voidaan lakiehdotuksessa säädettävien rajoittein käyttää myös trattaa sekä konkurssiuhkaista maksukehotusta. Sääntelyn tehokkuuden varmistamiseksi myös näistä perintätoimista vaadittaville perintäkuluille ehdotetaan asetettavaksi enimmäismäärät.

Ehdotetut toimenpidekohtaiset perintäkulujen enimmäismäärät vastaavat voimassa olevassa väliaikaisessa laissa säädettyjä enimmäismääriä. Ehdotettu kulutaso merkitsisi huojennusta väliaikaista sääntelyä edeltäneisiin perintäkulujen enimmäismääriin ottaen huomioon valvontaviranomaisena toimivan Etelä-Suomen aluehallintoviraston ratkaisukäytäntö kohtuullisten perintäkulujen määristä sekä oikeusministeriön velkomustuomioita koskeva selvitys. Edellä mainituista seikoista on esitetty selvitystä voimassa olevaa väliaikaista lakia koskevan hallituksen esityksen (HE 191/2020 vp) jaksoissa 2.1.2 ja 2.1.3. Ehdotettua kulutasoa asetettaessa on otettu huomioon myös velkojien ja perimistoimia suorittavien näkökulma: ehdotetut enimmäismäärät ovat merkittävästi korkeammat kuin kuluttajasaatavien perinnässä.

Vaikka edellä todetun mukaisesti tavoitteena on esityksellä erityisesti puuttua sellaisten saatavien perintään, joissa velallisena on yritys ja edistää osaltaan niiden selviytymistä vaikeasta tilanteesta, sääntelyn loogisuus ja tasapuolisuus edellyttävät, että ehdotettu kulusääntely koskee yrityssaatavien lisäksi myös muita sellaisia saatavia, joissa velallinen on muu kuin kuluttaja, kuten asunto-osakeyhtiö, yhdistys tai säätiö.

On syytä myös huomata, että ehdotetuilla perintäkulujen enimmäismääriä koskevilla säännöksillä ei vaikuteta velkojan perintälain 10 e §:n mukaiseen oikeuteen saada velalliselta 40 euroa vakiokorvauksena perintäkuluista, jos kaupallisten sopimusten maksuehdoista annetun lain (30/2013) 1 §:ssä tarkoitettu maksu on viivästynyt siten, että velkojalla on oikeus viivästyskoreroon. Mainittu pykälä perustuu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2011/7/EU kaupallisissa toimituksissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta, josta ei voida kansallisessa lainsäädännössä poiketa velkojan vahingoksi, eikä sitä näin ollen ehdoteta esityksessä muutettavaksi. Jos velkoja perii vakiokorvauksen velalliselta, velkojalla on oikeus saada korvausta muista velkojalle aiheutuvista kohtuullisista perintäkuluista vain siltä osin kuin niiden määrä ylittää vakiokorvauksen määrän.

Ehdotetut enimmäismäärät eivät olisi ehdottomia, vaan niistä voitaisiin poiketa laissa säädetyillä perusteilla. Tällöin velalliselta voitaisiin vaatia todelliset perintäkulut. Suoraan ulosotto-

kelpoisen saatavan perinnässä enimmäismääriä ei kuitenkaan saisi ylittää. Suoraan ulosottokelpoisten saatavien rajaamista poikkeamismahdollisuuden ulkopuolelle pidetään perusteltuna, sillä tällaisten saatavien perintää voidaan jatkaa oikeudellisessa perinnässä ilman täytäntöönpanoperustetta.

Perintätoimien aikarajat

Vastaavasti kuin väliaikaisessa laissa 1069/2020, uuteen väliaikaiseen lakiin (1. lakiehdotus) otettaisiin säännökset aikarajoista perintätoimenpiteiden välillä muiden saatavien kuin kuluttajasaatavien perinnässä. Ehdotettu 7 päivän aikaraja koskisi uutta kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla toimitettavaa maksumuistutusta ja maksuvaatimusta. Säännösten tavoitteena on varmistaa, että velallisella on perintätoimenpiteiden välillä riittävästi aikaa huomautusten tai maksusuorituksen tekemiseen ennen mahdollisia seuraavia perintätoimenpiteitä. Tavoitteena on myös estää se, että perintäkulut muodostuvat epäasianmukaisen suuriksi sen vuoksi, että perintätoimenpiteitä suoritetaan kohtuuttoman lyhyin aikavälein. Sääntely poikkeaa valitun aikarajan osalta kuluttajasaatavien aikarajoja koskevasta sääntelystä. Sääntelyratkaisua tehtäessä on otettu huomioon, että liikesuhteissa perinnän nopeus ja tehokkuus voi olla velkojalle ensiarvoisen tärkeää, minkä vuoksi kuluttajasaatavissa säädetyn 14 päivän aikarajan sijasta 7 päivän aikarajaa pidetään perusteltuna.

Lisäksi ehdotetaan, että maksuajan pidennyksestä saisi vaatia perintäkuluja velalliselta vain, jos maksuaikaa pidennetään vähintään 14 päivällä. Tältä osin tavoitteena on estää se, että velallisen kuluvastuuta tarpeettomasti kasvatetaan perimällä toistuvasti kuluja hyvin lyhyistä maksuajan pidennyksistä, joista velalliselle on tosiasiallisesti vain vähäinen hyöty.

Kulukorvaukseen oikeuttavien perintätoimien enimmäismäärät

Esityksen 1. lakiehdotuksen mukaan muuta saatavaa kuin kuluttajasaatavaa perittäessä kulukorvaukseen oikeuttavien maksuvaatimusten, trattojen, konkurssiuhkaisten maksukehotusten ja maksusuunnitelmien enimmäismäärää rajoitettaisiin. Jotta varmistetaan osaltaan perintäkuluja koskevan sääntelyn tehokkuus, esityksessä ehdotetaan, että velalliselta saisi pääsääntöisesti vaatia perintäkuluja enintään kahdesta maksuvaatimuksesta, yhdestä tratasta ja yhdestä konkurssiuhkaisesta maksukehotuksesta. Velalliselta saisi kuitenkin vaatia perintäkuluja vain yhdestä maksuvaatimuksesta, jos velan perintää jatketaan tratalla. Samoin pääsääntönä olisi, että velalliselta saa vaatia kuluja enintään yhdestä maksusuunnitelmasta. Tietyn suuruisen saatavien osalta kuluja saisi esityksen mukaan kuitenkin vaatia kahdesta maksusuunnitelmasta.

Velallisen kokonaiskuluvastuu

Velallisen kokonaiskuluvastuu muuta saatavaa kuin kuluttajasaatavaa perittäessä saisi esityksen mukaan olla enintään laissa säädetty määrä. Kuten väliaikaisessa laissa 1069/2020 kokonaiskuluvastuun lähtökohdaksi on uudessa väliaikaisessa laissa (1. lakiehdotus) perusteltua ottaa kohtuullisten kulujen määrä niistä perintätoimenpiteistä, joiden perintälain vuoden 2013 uudistuksessa katsottiin kuluttajasaatavien osalta sisältyvän asianmukaiseen perintäprosessiin. Muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä voidaan käyttää myös trattaa ja konkurssiuhkaista maksukehotusta, mikä on kuitenkin syytä ottaa huomioon korottavana tekijänä kokonaiskuluvastuusta säädettyä.

Enimmäismäärät vastaisivat kahdesta maksumuistutuksesta, yhdestä maksusuunnitelmasta ja kahdesta maksuvaatimuksesta tai, jos perinnässä käytetään trattaa, kahden maksuvaatimuksen sijaan yhdestä maksuvaatimuksesta ja yhdestä tratasta perittävien enimmäiskulujen yhteismää-

rää korotettuna 15 %:lla ja pyöristettynä lähimpään kymmeneen euroon. Velallisen kokonaiskuluvaluvuun enimmäismääräksi muodostuisi näin ollen 230 euroa. Jos kyse on pääomaltaan yli 500 euron saatavasta, enimmäismääriin sisältyisi perintätoimenpiteiden lisäksi myös toisesta maksusuunnitelmasta sekä yhdestä konkurssiuhkaisesta maksukehotuksesta perittävä enimmäiskulu. Pääomaltaan yli 500 euron saatavassa velallisen kokonaiskuluvaluvuun enimmäismäärä olisi näin ollen 480 euroa, kun se voimassa olevan väliaikaisen lain mukaan on 410 euroa. Ehdotettu 15 %:n joustovara on tarkoitettu kattamaan kohtuulliset kustannukset mahdollisista muista tarpeellisista perintätoimista. Käytännössä voi esiintyä vaihtelua sen suhteen, minkä perintätoimien kustannuksista perintäkulujuen kokonaismäärä kussakin tapauksessa muodostuu.

Poikkeustapauksissa velalliselta saataisiin vaatia ehdotettuja enimmäismääriä suurempia perintäkuluja. Poikkeamismahdollisuus ei koskisi suoraan ulosottokelpoisia saatavia, sillä tällaisten saatavien perintää voidaan jatkaa oikeudellisessa perinnässä ilman täytäntöönpanoperustetta, eikä vapaaehtoisen perinnän kulujuen kerryttäminen yli ehdotettujen enimmäismäärien ole sen johdosta velallisen näkökulmasta asianmukaista. Enimmäiskulusäätelyllä ei rajoitettaisi velkojan oikeutta vakiokorvaukseen.

4.1.3 Trattaperintää koskevat ehdotukset

Tratan suhde konkurssiuhkaiseen maksukehotukseen ja konkurssihakemukseen

Muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä perintäkeinona voidaan normaaliolosuhteissa käyttää sekä trattaa että konkurssiuhkaista maksukehotusta. Koronavirusepidemian vuoksi konkurssilakiin on tehty eräitä väliaikaisia muutoksia koskien konkurssiuhkaista maksukehotusta. Konkurssilain 2 luvun 3 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettun konkurssiuhkaisen maksukehotuksen laiminlyöntiin perustuva maksukyvyttömyysolettama poistettiin konkurssilain 2 luvun 3 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetulla lailla (291/2020) käytöstä ajaksi 1.5.–31.10.2020 ja sen jälkeen lailla (721/2020) ajaksi 1.11.2020–31.1.2021.

Konkurssilain muutos ajalla 1.5.2020–31.1.2021 merkitsi sisällöllisesti muutosta myös perintälakiin. Perintälain 4 §:n 1 momentin mukaan perinnässä ei saa käyttää hyvän perintätavan vastaista tai muutoin velallisen kannalta sopimatonta menettelyä. Kun velallista ei saanut asettaa konkurssiin konkurssiuhkaisen maksukehotuksen perusteella, ei sen käyttäminen saatavien perinnässä ollut myöskään hyvän perintätavan mukaista tilanteessa, jossa konkurssiuhkainen maksukehotus ei olisi ollut konkurssimenettelyssä käytössä.

Lailla (14/2021) konkurssilain 2 luvun 3 §:n väliaikaisesta muuttamisesta on 3 pykälän 2 momentin 3 kohtaa muutettu siten, että konkurssiuhkaisen maksukehotuksen noudattamatta jättäminen muodostaa maksukyvyttömyysolettaman vasta, jos velallinen ei ole 30 päivän kuluessa velkojan maksukehotuksesta maksanut velkojan selvää ja eräännyntä saatavaa. Viikon maksuaikaa on siten pidennetty 30 päivään. Säännöksen esitöiden (HE 233/2020 vp, s. 7) mukaan soveltamisen kannalta ei ole merkitystä sillä, kuinka pitkä maksuaika velallisella olisi maksukehotuksen mukaan. Noudattamatta jätetty konkurssiuhkainen maksukehotus, jossa maksua pyydetään viikon kuluessa, muodostaisi siten maksukyvyttömyysolettaman, jos velallinen ei ole maksanut velkojan selvää ja eräännyntä saatavaa 30 päivän kuluessa. Laki on tullut voimaan 1.2.2021, jolloin edellisen väliaikaisen lain voimassaolo päättyi. Laki on voimassa 30.9.2021 saakka.

Muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä perintäkeinona on näin ollen vallitsevissa olosuhteissa mahdollista käyttää konkurssiuhkaista maksukehotusta ja edelleen konkurssihakemusta.

HE 59/2021 vp

Hallituksen esityksen (HE 199/1996 vp, s. 10) mukaan perintälakia ei yleensä sovelleta konkurssissa, mutta konkurssihakemuksen jättämistä voidaan pitää laissa tarkoitettuna perintänä, jos hakemuksen ilmeisenä tarkoituksena on velallisen painostaminen velan maksamiseen.

Nykyolosuhteissa käytettäessä konkurssiuhkaista maksukehotusta velalliselle asetetaan maksuvaatimuksessa 30 päivän maksuaika (normaaliolosuhteissa viikon maksuaika) uhalla, että velkoja voi aloittaa maksukyvyttömyysmenettelyn, mikäli saatavaa ei suoriteta. Konkurssiuhkaisuudesta maksukehotuksesta ei vielä itsessään aiheudu maksuhäiriömerkintää velalliselle, eikä se myöskään tule julkiseksi. Konkurssiuhkainen maksukehotus on varoitus siitä, että konkurssia haetaan, jos maksua ei saada. Vasta konkurssiuhkaisen maksukehotuksen noudattamatta jättämisen seurauksena vireille saatettu konkurssihakemus käräjäoikeudessa aiheuttaa asian julkittulon ja velalliselle merkinnän luottotietoihin. Konkurssihakemus voidaan kuitenkin konkurssilain 2 luvun 2 pykälän 2 momentin nojalla jättää tutkimatta, jos velkojan saatava on vähäinen ja konkurssiin asettamista olisi pidettävä konkurssimenettelyn kustannuksiin ja konkurssimenettelystä saatavaan hyötyyn nähden ilmeisen epätarkoituksenmukaisena tai selvästi hyvän perintätavan vastaisena.

Konkurssihakemus on perintäkeinona siten varsin ankara, ja sen asianmukaisuutta voidaan arvioida perintälain 4 §:n hyvää perintätapaa koskevan oikeusohjeen valossa. Toisaalta liikesuhteissa perinnän nopeus ja tehokkuus voi velkojalle olla ensiarvoisen tärkeää, ja näissä tapauksissa perintää ei yleensä voida pitää hyvän tavan vastaisena yksin sillä perusteella, että saatava vaaditaan heti suoritettavaksi (HE 199/1996 vp, s. 12).

Koska perintäkeinojen valikoima on tratan käyttörajoituksen voimassaoloaikana normaaliolosuhteita rajoitetumpi, nykyolosuhteita voidaan pitää jossain määrin ongelmallisena suhteellisuuspäätteen kannalta. Normaaliolosuhteissa konkurssihakemuksen jättäminen on yksi viimesijaisista keinoista pyrittäessä painostamaan velallista saatavan suoritukseen. Tässä kokonaisuudessa tratan käyttöä voidaan pitää lievempänä perintäkeinona kuin konkurssiuhkaisen maksukehotuksen ja konkurssihakemuksen yhdistelmää.

Tratan käytön ollessa osittain poissuljettu ja rajattu riskinä esille nousee se, että velkojat saataisivat turvautua aiempaa herkemmin konkurssiuhkaisen maksukehotuksen käyttöön ja edelleen konkurssihakemuksen vireille saattamiseen saadakseen suorituksen saatavalleen. Tällöin on ajateltavissa, että osa normaalisti tratan avulla perittävästä saatavista pyritään perimään konkurssiuhkaisen maksukehotuksen ja konkurssihakemuksen keinoin.

Saatujen tietojen perusteella velkojat ymmärtävät hyvin vallitsevan ja vaikean tilanteen velallisten kannalta, eivätkä monet velkojat sen vuoksi käytä konkurssiuhkaista maksukehotusta tai konkurssihakemusta yksittäisten yrityssaatavien perintäkeinoina tratan käytön ollessa kielletty. Suomen Perimistöimistojen liitto ry:ltä saatujen tietojen mukaan monet velkojat eivät käytä konkurssiuhkaisia maksukehotuksia, koska trattaperintä koetaan tarpeeksi tehokkaaksi keinoksi, ja tiedossa on ollut, että trattaperintää voitaisiin kaikkien velallisyritysten osalta taas käyttää 30.6.2021 jälkeen.

Trattaperinnän rajoittaminen 30.9.2021 saakka

Trattaperintää ehdotetaan rajoitettavaksi vastaavalla tavalla kuin voimassa olevassa väliaikaisessa laissa. Rajoitusten voimassaoloa ehdotetaan edellä todetun mukaisesti jatkettavan ainoastaan 30.9.2021 saakka, koska mitä kauemmin rajoitukset ovat voimassa sitä suuremmaksi arvioidaan kasvavan riski siitä, että velkojat alkavat käyttää herkemmin konkurssiuhkaista maksukehotusta ja konkurssihakemusta saadakseen suorituksen saatavalleen.

Esityksen 1. lakiehdotuksen mukaan trattaperintä kielletään tiettyjen velallisten osalta myös silloin, kun kyse on muusta kuin kuluttajasaatavasta. Tratan käyttäminen tällaisten saatavien perimiseksi olisi esityksen mukaan ensinnäkin kiellettyä, jos velallinen on yksityishenkilö, yksityinen elinkeinonharjoittaja, avoin yhtiö tai kommandiittiyhtiö. Näissä yritysmuodoissa yksityishenkilö on henkilökohtaisessa vastuussa yrityksen veloista. Korkeat perintäkulut heikentävät yrityksen taloudellisen aseman lisäksi myös yksityishenkilön taloudellista asemaa. Tällaisten yritysten maksuhäiriömerkinnät voivat aiheuttaa merkittävää haittaa sekä yritykselle että yrityksestä vastuussa olevalle yksityishenkilölle. Tämän johdosta pidetään perusteltuna kieltää väliaikaisesti tratan käyttö tällaisten yritysten saatavien perinnässä. Lisäksi ehdotettu trattakielto koskisi yksityishenkilöiden saatavia silloin, kun kyse ei ole kuluttajasaatavasta esimerkiksi sen johdosta, että saatava on syntynyt jo lakanneessa elinkeinotoiminnassa.

Tratan käyttöön ehdotetaan rajoituksia myös silloin, kun velallisena on liikevaihdoltaan pieni osakeyhtiö. Pienissä osakeyhtiöissä toiminta perustuu usein yhden tai kahden henkilön työpanokseen ja omistukseen ja omistajat ovat usein antamiensa takausten taikka muiden sitoumusten johdosta myös henkilökohtaisesti vastuussa yhtiön veloista. Suojan tarpeen osalta tällaiset osakeyhtiöt rinnastuvat henkilöyhtiöihin ja toiminimiyrityksiin. Liikevaihtorajaksi ehdotetaan asetettavaksi 100 000 euroa, jolloin ehdotetun trattarajoituksen piiriin tulisi Verohallinnon vuoden 2018 tietojen perusteella arvioiden noin 167 529 osakeyhtiötä, kun osakeyhtiöitä oli yhteensä 259 924. Laskennassa on mukana myös ne yhtiöt, joilla ei ollut kyseisessä tilikaudella lainkaan toimintaa. Tällaisia oli mainittuna vuonna 105 922 kappaletta.

Koska tratta on tärkeä painostuskeino vapaaehtoisessa perinnässä, perusteltuna ei sitä vastoin pidetä, että tratan käyttö kiellettäisiin tai sen käyttöä rajoitettaisiin liikevaihdoltaan isompien osakeyhtiöiden osalta edes tilapäisesti. Muita yhteisöjä, kuten asunto-osakeyhtiöitä, kohtaan tratan käyttö perinnässä on Suomen Asiakastieto Oy:stä saatujen tietojen mukaan harvinaista eikä niiden osalta sen johdosta ole tarvetta esittää tratan käytön kieltä tai rajoittamista.

Tratan protestointiajan pidentäminen tratan käytön rajoitusten päätyttyä

Trattaa koskevien rajoitusten pitäminen voimassa siinä muodossa kuin niistä säädetään väliaikaisella lailla 1069/2020 on esitystä valmisteltaessa käytettävissä olevien tietojen perusteella perusteltua vain 30.9.2021 asti. Kokonaisarvioinnin perusteella on kuitenkin katsottu, että trattaa koskevia rajoituksia on lievemässä muodossa jatkettava myös 30.9.2021 jälkeen, minkä vuoksi ehdotetaan, että tratan saa julkaista tai ilmoittaa merkittäväksi luottotietorekisteriin aikaisintaan 21 päivän kuluttua sen lähettämisestä aiemman 10 päivän sijaan (2. ja 3. lakiehdotukset).

Tratan protestointiajan pidentämisellä pyritään osaltaan auttamaan maksuvaikeuksissa olevia yrityksiä antamalla niille pidempi aika taloudellisen tilanteensa selvittämiseksi ennen tratan mahdollista julkaisua tai ilmoittamista merkittäväksi luottotietorekisteriin. Protestointiajan pidentäminen on siten omiaan lieventämään koronavirusepidemian yrityksille aiheuttamia haittoja mahdollistamalla yrityksille pidempi reagointiaika vielä ennen tratan mahdollista protestointia. Protestointiajan pidentämisellä on toisaalta tarkoitus mahdollistaa se, että tratan käyttörajoituksista voidaan luopua. Protestointiajan pidentykseen on osaltaan vaikuttanut myös postin kulun viemä aika.

Tratan riittävää protestointiaikaa normaaliolosuhteissa on tarkoitus arvioida pysyvien muutosten valmistelun yhteydessä.

4.2 Pääasialliset vaikutukset

Väliaikaisen lain vaikutuksia on arvioitu voimassa olevaa väliaikaista lakia koskevan hallituksen esityksen (HE 191/2020 vp) jaksossa 4.2 sekä eduskunnan lakivaliokunnan mietinnössä (LaVM 12/2020 vp).

Mainitussa hallituksen esityksessä arvioidaan, että ehdotetut perintäkuluja koskevat säännökset turvaavat nykyistä tehokkaammin sen, että perintäkuluja ei voi kerryttää itsetarkoituksellisesti ja että niiden määrä ei muodostu kohtuuttoman suureksi suhteessa saatavan pääomaan. Vaikka muiden kuin kuluttajasaatavien perintäkulujen enimmäismääriä ehdotetaankin rajoitettavaksi, perintäkulut olisivat uudistuksen jälkeenkin sellaisella tasolla, etteivät ne kannusta maksulaiminlyöntien jatkamiseen. Ehdotuksilla ei siten arvioida olevan kielteistä vaikutusta velallisten maksumoraaliin.

Tuolloin on myös arvioitu, että ehdotetulla sääntelyllä tulee olemaan vaikutusta niihin perintäyhtiöihin ja velkoihin, joiden saatavien perinnässä velallisilta on vaadittu ehdotetun lain ylittäviä perintäkuluja. Viime kädessä perintäkulusäännösten vaikutusten kohdentuminen riippuu perintäyhtiöiden ja velkojien liiketoiminnallisista ratkaisuista.

Ehdotettavien perintäkulujen ja kulukorvaukseen oikeuttavien perintätoimien enimmäismäärien taso sekä perintätoimien aikarajoja koskeva sääntely huomioon ottaen ei ole oletettavaa, että velkojat siirtäisivät saatavia tuomioistuimeen tai ulosottoon tavanomaista aikaisemmassa vaiheessa taikka muuten muuttaisivat merkittävästi menettelytapojaan.

Ehdotetut perintälain muutokset lisäävät vähäisesti Etelä-Suomen aluehallintoviraston työmäärää, mutta koska sääntely on pääosin saman sisältöistä kuin voimassa oleva tilapäinen sääntely, työmäärä arvioidaan pienemmäksi kuin 1.1.2021 voimaan tulleen lain voimaantulon yhteydessä. Esityksen työmäärää lisäävä vaikutus arvioidaan muutoinkin vähäiseksi, eikä siitä näin ollen arvioida aiheutuvan viranomaisille lisäresurssien tarvetta.

Suomen Perimistöimistöjen Liitto ry arvioi väliaikaisen lain 1069/2020 voimaantuloa koskien, että ehdotetut muutokset, erityisesti säännökset perintäkulujen enimmäismääristä ja perintätoimien aikarajoista, edellyttävät muutoksia velkojien ja perintäyhtiöiden tietojärjestelmiin paitsi sääntelyn voimaan tullessa myös sääntelyn voimassaolon päätyttyä. Yksittäistä muutosta lukuun ottamatta voimassa olevaa väliaikaista lakia sisällöltään vastaavan sääntelyn jatkumisen ei arvioida aiheuttavan yhtä merkittäviä kustannuksia kuin nykyisen väliaikaisen lain voimaantulo.

Tratan protestointiajan pidentäminen 10 päivästä 21 päivään on omiaan helpottamaan velallisyriyten tilannetta antamalla niille enemmän aikaa tratan vastaanottamisen jälkeen. Protestointiajan pidentämisellä on vaikutuksia kaikkiin velkoja- ja velallistahoihin. Velkojatahona saattaa suuryrityksen asemesta olla pk-yritys ja velallisena puolestaan suuryritys. Maksukykyisten velallisyriyten ei arvioida venyttävän velanmaksuaan velkojille pidennetyn protestointiajan johdosta. Ehdotetun protestointiajan pidentämisen ei myöskään arvioida johtavan siihen, että velkojat siirtäisivät perittävän saatavan aiempaa nopeammin oikeudelliseen perintään. Suomen Perimistöimistöjen Liitto ry:n arvion mukaan protestointiajan pidentäminen aiheuttaa kustannuksia perintäyhtiöille riippumatta siitä, onko trattojen protestointi-ilmoitukset luottotietoyhtiöille automatisoitu.

5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

Perintäkulusääntely

Valmistelun aikana yhtenä vaihtoehtona pidettiin sitä, että väliaikaista sääntelyä perintäkulojen osalta jatkettaisiin vain 30.9.2021 saakka. Vaihtoehtoa ei kuitenkaan voitu pitää kannatettavana yhtäältä siitä syystä, että koronavirusepidemiolla on vaikutuksia yritystoimintaan sen jälkeenkin, kun rajoitustoimet on saatu purettua, ja toisaalta siitä syystä, että pysyvät muutokset perintäkuluja koskevaan sääntelyyn on tarkoituksenmukaista saada voimaan ilman, että palataan väliaikaisella sääntelyyn, joka oli voimassa ennen väliaikaisen lain 1069/2020 säännöksiä perintäkuiluista.

Tratan käytön rajoittaminen

Tilanne trattaa koskevilta osin ei edellä jaksossa 4.2 lausutuista syistä johtuen ole täysin vastaava kuin se oli väliaikaislakia 1069/2020 valmisteltaessa. Nyt käsillä olevan esityksen valmistelun aikana esillä oli vaihtoehto, jonka mukaan tratan käyttörajoitusten voimassaoloa jatkettaisiin siihen saakka, kunnes pysyvät lainsäädäntömuutokset tulevat voimaan. Vaihtoehtoa ei kuitenkaan voitu pitää perusteltuna erityisesti siitä syystä, että trattaa ankarampaa perintäkeinoa, eli konkurssiuhkaisen maksukehotuksen ja konkurssihakemuksen yhdistelmää, on nykyolosuhteissa mahdollista käyttää perintäkeinona. Lisäksi tratan käytön rajoitusten jatkaminen voisi vaikuttaa negatiivisesti myös pienyritysjävelkojen asemaan ja luottoriskin arviointiin sen vuoksi, että luottotietojen tietosisältö on suppeampi tratan käytön rajoitusten johdosta. Luottoriskin arvioinnin heikentyminen jopa yli vuoden ajaksi voisi pahimmillaan aiheuttaa merkittävää haittaa erityisesti luottokauppaa harjoittaville pk-yrityksille. Tratan käyttöön ei ole myöskään tarkoitus valmistella pysyviä rajoituksia, minkä vuoksi pitkää voimassaoloa ei voida pitää perusteltuna tai oikeasuhtaisena myöskään tämän johdosta.

Valmistelun aikana esillä oli myös vaihtoehto, jonka mukaan voimassa olevaa väliaikaista sääntelyä vastaavaa sääntelyä ei lainkaan pidennettäisi trattaa koskevilta osin. Tätäkään vaihtoehtoa ei pidetty tarkoituksenmukaisena, sillä vallitsevien olosuhteiden ei uskota muuttuvan kaikkien yritysten osalta niin nopeasti, että trattarajoitusten poistaminen kokonaan olisi perusteltua jo 1.7.2021 lähtien.

Tratan protestointiaika

Valmistelun aikana harkittavana oli, tulisiko tratan protestointiaika pidentää kymmenestä päivästä 30 päivään. Työryhmän jäsenten mielipiteet asiasta jakautuivat. Osa piti pidennystä kannatettavana, kun taas osan mielestä 30 päivän pidennys on liian pitkä. Ehdotettua aikaa pidettiin ongelmallisena, koska velallinen ehdotetussa ajassa mahdollisesti lisävelkaantumaa ja aiheuttamaan näin velkojille luottotappioita. Liian pitkä protestointiaika myös heikentäisi tratan käyttöä ja uskottavuutta tehokkaana perintäkeinona. Ennen tratan lähettämistä velkoja on voinut joutua jo pitkään odottamaan suoritusta saatavalleen myöntäessään ensin maksuaikaa, lähettäessään maksuistutuksen ja siirtäessään saatavan toimeksiantajan perittäväksi. Velkojan jäädessä vaille suoritusta omalta velalliseltaan voi tämä vaikuttaa myös velkojan maksukykyyn omille velkojilleen.

Valmisteluvaiheessa harkittavana oli myös se, ettei tratan kymmenen päivän protestointiaikaa olisi pidennetty. Tratan protestointiajan pidentäminen voi olla omiaan lisäämään muiden yritysten luottotappioriskiä, kun kaikilta osin ajantasaista tietoa velallisen maksuhäiriöistä ei ole saatavilla. Vaihtoehtoa ei kuitenkaan pidetty perusteltuna siitä syystä, että koronaviruksen vaikutukset tulevat mahdollisesti vielä pitkään heijastumaan ainakin osan yritysten toimintaan, jolloin yrityksille tulee taata normaaliolosuhteita parempi mahdollisuus järjestellä taloudellisia asioitaan maksuhäiriömerkinnän välttämiseksi. Protestointiajan väliaikaisella pidentämisellä voidaan paremmin turvata myös se, että velalliselle jää postinkulun mahdollisesta viivästyisestä

huolimatta riittävästi aikaa reagoida trattakirjeeseen. Protestointiajan maltillisen pidentämisen ei arvioida myöskään merkittävästi lisäävän velkojien luottotappioriskiä.

Harkittavana oli myös protestointiajan pidentäminen 14 päivään. Punnittaessa protestointiajan pidentämistä 14 ja 21 päivän välillä on huomiota kiinnitetty erityisesti siihen, että 14 päivään pidentäminen on perusteltua jo yksinomaan postinkulkuun liittyvien syiden vuoksi. Protestointiajan pidentäminen vain neljällä päivällä ei olisi koronatilanteessa riittävän tehokas keino tukea yritysten mahdollisuutta järjestellä taloudellisia asioitaan maksuhäiriömerkinnän välttämiseksi.

6 Lausuntopalaute

Yleistä

Oikeusministeriö pyysi hallituksen esitysluonnoksesta lausuntoa Lausuntopalvelu.fi-sivuston kautta 18 viranomaiselta ja yhteisöltä. Näistä lausunnon antoi seuraavat 12 tahoa: työ- ja elinkeinoministeriö, valtiovarainministeriö, Etelä-Suomen aluehallintovirasto, Kilpailu- ja kuluttajavirasto, Valtakunnanvoudinvirasto, Elinkeinoelämän keskusliitto ry, Finanssiala ry, Suomen Asianajajaliitto, Suomen Perimistoimistojen Liitto ry, Suomen Yrittäjät ry, Työeläkevakuuttajat TELA ry ja Suomen Asiakastieto Oy. Lisäksi lausunnon antoi Pirkan Perintä Oy.

Lausunnot ovat julkisessa palvelussa osoitteessa <https://www.lausuntopalvelu.fi/FI/Proposal/Participation?proposalId=cd52c9be-c532-4dc0-b3bc-796cc0803976>.

Saatujen lausuntojen perusteella on päädytty ehdottamaan tratan protestointiajan pidentämistä 10 päivästä 21 päivään. Lisäksi esityksen perusteluja on lausuntopalauteen johdosta täydennetty ja tarkennettu.

Perintäkulusääntely

Valtaosa lausunnonantajista kannatti yleisesti sääntelyn jatkamista. Valtiovarainministeriön mukaan olisi syytä arvioida kriittisemmin, onko väliaikaisen sääntelyn ulottaminen pitkälle vuoteen 2022 tarkoituksenmukaista. Suomen Perimistoimistojen Liitto ry ei kannattanut sääntelyn jatkamista. Liitto katsoi toissijaisesti, että sääntely voisi jatkua enintään 30.9.2021 asti.

Tratan käytön rajoitusten voimassaoloaika

Tratan käytön rajoitusten osalta lausunnonantajien näkemykset jakautuivat.

Suomen Perimistoimistojen Liitto ry:n ja Suomen Asiakastieto Oy:n mukaan trattarajoituksia ei tulisi ollenkaan jatkaa.

Valtiovarainministeriö, Elinkeinoelämän keskusliitto ry, Finanssiala ry ja Työeläkevakuuttajat TELA ry katsoivat, että trattarajoitusten voimassaoloa tulisi jatkaa korkeintaan 30.9.2021 asti. Myös Suomen Perimistoimistojen Liitto ry ja Suomen Asiakastieto Oy katsoivat toissijaisesti, että trattarajoitukset voisivat jatkua korkeintaan 30.9.2021 asti.

Etelä-Suomen aluehallintoviraston ja Suomen Yrittäjät ry:n lausuntojen mukaan trattarajoitusten tulisi olla voimassa ainakin 30.9.2021 asti. Työ- ja elinkeinoministeriön mukaan trattarajoitusten voimassaoloa tulisi jatkaa vuoden 2021 loppuun saakka.

Tratan protestointiajan pidentäminen

Lausunnonantajien näkemykset myös tratan protestointiajan pituudesta jakautuivat.

Suomen Perimistöimistöjen Liitto ry:n ja Suomen Asiakastieto Oy:n mukaan tratan protestointiaikaa ei tulisi pidentää.

Tratan protestointiajan pidentämistä 14 päivään kannattivat Elinkeinoelämän keskusliitto ry, Finanssiala ry ja Työeläkevakuuttajat TELLA ry sekä toissijaisesti Suomen Perimistöimistöjen Liitto ry ja Suomen Asiakastieto Oy.

Työ- ja elinkeinoministeriö sekä Etelä-Suomen aluehallintovirasto esittivät lausunnoissaan tratan protestointiajaksi 21 päivää ja Suomen Yrittäjät ry 21-30 päivää.

Valtiovarainministeriöllä ei ollut huomautettavaa ehdotettuun tratan protestointiajan pidentämiseen.

7 Säännöskohtaiset perustelut

7.1 Laki saatavien perinnästä

3 b §. *Perintäkulujen enimmäismäärät muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä.* Pykälässä säädetään siitä, kuinka paljon muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä velalliselta saa vaatia 1 momentissa luetelluista perintätoimista. Pykälä koskisi paitsi saatavia, joissa velallisena on yritys myös saatavia, joissa velallisena on esimerkiksi asunto-osakeyhtiö, yhdistys tai säätiö.

Pykälä vastaa rakenteeltaan pitkälti lain 10 a §:ää, jossa säädetään kuluttajasaatavien perintäkuluja koskevista enimmäismääristä. Toisin kuin 10 a §:n 1 momenttiin, ehdotetun pykälän 1 momenttiin ei sisältyisi erillisiä säännöksiä suoraan ulosottokelpoisten saatavien perintäkuluista.

Ehdotetun pykälän mukaiset määrät ovat enimmäismääriä, ja perittävien kulujen tulee yksittäistapauksessa aina täyttää myös 10 §:n 1 momentissa perintäkuluille asetettu yleinen kohtuullisuusvaatimus. Toimenpidekohtaisista enimmäismääristä säädettäessä on otettu huomioon se, että muiden kuin kuluttajasaatavien perintäkuluja tulisi väliaikaisesti alentaa 3 jaksossa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Pykälässä säädettäviin enimmäismääriin sisältyy myös arvonlisävero-osuus silloin, kun se voidaan periä velalliselta.

Pykälän 1 momentin 1 kohdan mukaan kirjallisesta tai muulla pysyvällä tavalla toimitetusta maksumuistutuksesta saa periä enintään 10 euroa. Muulla pysyvällä tavalla tarkoitetaan 3 a §:n 2 kohdan mukaan tiedonannon toimittamista vastaanottajalle henkilökohtaisesti kirjallisesti tai sähköisesti siten, että vastaanottaja voi tallentaa ja toisintaa sen muuttumattomana.

Momentin 2 kohdan mukaan perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittavan kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla toimittamasta 5 a §:n mukaiset tiedot sisältävästä maksuvaatimuksesta perittävän kulun enimmäismäärä porrastetaan sen mukaan, onko saatavan pääoma enintään 500 euroa tai sitä enemmän. Porrastuksella tavoitellaan sitä, että perintäkulut olisivat pienemmät saatavan pääoman ollessa pienempi ja vastaavasti perintäkulut voisivat tarvittaessa olla suuremmat saatavan pääoman ollessa suurempi. Momentin 2 kohdan a alakohdan mukaan perintäkulujen enimmäismäärä olisi 50 euroa silloin, kun saatavan pääoma on enintään 500 euroa. Momentin 2 kohdan b alakohdan mukaan enimmäiskulu olisi 80 euroa silloin, kun saatavan pääoma on yli 500 euroa.

Momentin 3 kohdan mukaan samaa saatavaa koskevasta uudesta maksuvaatimuksesta saa periä kuluja enintään puolet 2 kohdan a tai b alakohdissa säädettyistä määristä. Jos samasta saatavasta esitetään useampi maksuvaatimus, myöhempien maksuvaatimusten kulut ovat niistä yleensä aiheutuvan pienemmän työmäärän vuoksi pienemmät kuin ensimmäisellä kerralla, koska valtaosa asiassa tehdystä työstä liittyy perintätoimeksiannon vastaanottamiseen. Siksi ehdotetaan säädettäväksi, että jos kyse on samaa saatavaa koskevasta uudesta maksuvaatimuksesta, kuluja saa periä enintään puolet ensimmäisen maksuvaatimuksen kuluja koskevasta enimmäismäärästä.

Momentin 4 kohdan mukaan perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittavan kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla toimittamasta 5 a §:n mukaiset tiedot sisältävästä maksuvaatimuksesta saa vaatia enintään 10 euroa, jos saatavaa perii perintätoiminnan harjoittajien rekisteröinnistä annetun lain (411/2018, jäljempänä rekisterilaki) 2 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettu perintätoiminnan harjoittaja. Eräät velkojat käyttävät saataviensa perimiseen sellaista perintätoiminnan harjoittajaa, joka kuuluu velkojan kanssa samaan taloudelliseen kokonaisuuteen. Tällaiset perintätoiminnan harjoittajat on rekisterilaissa vapautettu velvollisuudesta rekisteröityä. Lakiin ehdotetaan otettavaksi säännös, jonka perusteella velkojan kanssa samaan konserniin kuuluva perintätoiminnan harjoittaja ei saa vaatia velalliselta kuluja maksuvaatimuksesta enempää kuin velkoja itse saisi vaatia kirjallisesta maksumuistutuksesta eli 10 euroa. Säännös koskisi myös tilannetta, jossa velkoja ja perintätoiminnan harjoittaja ovat saman luonnollisen henkilön määräysvallassa.

Momentin 5 kohdan mukaan velallisen pyynnöstä tehdystä maksuajan pidennyksestä saa vaatia enintään 10 euroa. Edellytyksenä on, että maksuaikaa pidennetään vähintään ehdotetun 3 c §:n 2 momentissa mainitulla ajalla. Maksuajan pidennyksellä tarkoitetaan säännöksessä sellaista velallisen pyynnöstä tapahtuvaa toimenpidettä, jolla velalliselle annetaan maksulykkäystä erääntyneen saatavan suorittamiseen. Kyse voi olla esimerkiksi siitä, että velalliselle lähetetyssä maksuvaatimuksessa on asetettu määräpäivä, johon mennessä saatava tulee suorittaa uhalla, että asia siirretään oikeudelliseen perintään, ja tuota määräpäivää sittemmin velallisen pyynnöstä siirretään myöhemmäksi. Säännös ei koske ennen saatavan erääntymistä tehtäviä sopimuksia luottoajan pidentämisestä tai eräpäivän siirrosta, sillä tällöin ei ole kyse perintälain soveltamisalaan kuuluvasta erääntyneen saatavan perinnästä. Ehdotettu 10 euron enimmäismäärä kattaa kaikki kulut, joita maksuajan pidennyksestä velkojalle aiheutuu, mukaan luettuna velalliselle mahdollisesti lähetettävä vahvistus maksuajan pidennyksestä ja laskelma siitä määrästä, joka velallisen tulee pidennetyn maksuajan jälkeen suorittaa. Maksuajan pidennyksen yhteydessä ei siis voida vaatia velalliselta erillistä korvausta uuden maksumuistutuksen tai maksuvaatimuksen lähettämisestä. Selvää on, että velkoja ei voi veloittaa kuluja maksuajan pidennyksestä, joka ei perustu velallisen pyyntöön. Maksuajan pidennyksestä ei siis voi vaatia kuluja pelkästään sillä perusteella, että velallinen tosiasiallisesti suorittaa saatavan myöhemmin kuin määräpäivänä.

Momentin 6 kohdan mukaan yhdessä velallisen kanssa laaditusta koko jäännössaatavan kattavasta maksusuunnitelmasta, joka on tehty kirjallisesti tai pysyvällä tavalla, veloitettava enimmäiskulu määräytyy sen mukaan, onko saatavan pääoma enintään 500 euroa tai sitä enemmän ja onko maksusuunnitelman sovittu käsittävän enintään neljä maksuerää vai sitä enemmän. Momentin 6 kohdan a alakohdan mukaan maksusuunnitelmasta perittävien kulujen enimmäismäärä ehdotetaan säädettäväksi 30 euron suuruiseksi silloin, kun kyseessä on saatava, jonka pääoma on enintään 500 euroa tai kun maksusuunnitelma käsittää enintään neljä erää. Momentin 6 kohdan b alakohdan mukaan enimmäiskulu olisi 60 euroa silloin, kun kyseessä on saatava, jonka pääoma on enemmän kuin 500 euroa ja maksusuunnitelma käsittää enemmän kuin neljä maksuerää. Maksusuunnitelman enimmäiskulu on tarkoitettu kattamaan myös suunnitelman tavanomaiset ja vähäiset muutokset, kuten yksittäisiä maksueriä koskevat maksuajan pidennykset tai

kokonaismaksuajan pidentämisen. Selvää on, että jos maksusuunnitelmaa muutetaan olennaisesti, toimenpide voidaan rinnastaa uuden suunnitelman tekemiseen, josta voidaan 3 momentissa säädettyjen edellytysten täytyessä veloittaa erikseen.

Momentin 6 kohdan c alakohdan mukaan olisi mahdollista vaatia edellä 6 kohdan a tai b alakohdassa mainitun määrän lisäksi 5 euroa maksuerää kohti seitsemännestä maksuerästä lukien, jos maksusuunnitelman on sovittu käsittävän enemmän kuin kuusi maksuerää. Vastaavaa sääntelyä ei ole kuluttajasaatavien osalta. Ehdotuksella pyritään siihen, että velallisen maksukyvyyn huomioon ottavien pidempienkin maksusuunnitelmien solmiminen olisi varteenotettava vaihtoehto sen sijaan, että perintää jatkettaisiin muilla keinoin. Selvää on, että maksusuunnitelman on kaikissa tilanteissa oltava realistinen suhteessa velallisen maksukykyyn.

Momentin 7 kohdan mukaan tratasta veloitettava enimmäiskulu on 100 euroa. Tratan käyttöön liittyy erityinen huolellisuusvelvollisuus, minkä vuoksi perintäkulojen enimmäismäärä on perusteltua säätää korkeammaksi maksuvaatimukseen verrattuna. Tratasta perittävä enimmäiskulu olisi sama riippumatta siitä, julkaistaanko tai ilmoitetaanko se merkittäväksi luottotietorekisteriin. Lähtökohtaisesti kulu kattaisi myös velallisena olevan osakeyhtiön mahdollisesti toimittaman tilinpäätöksen tai muun selvityksen tarkastelun.

Momentin 8 kohdan mukaan konkurssiuhkaisesta maksukehotuksesta veloitettava enimmäiskulu on 100 euroa. Konkurssiuhkaisen maksukehotuksen tiedoksiantotavoista säädetään konkurssilain 2 luvun 3 §:ssä. Säädetyn enimmäiskulun lisäksi velalliselta olisi mahdollista periä mainitun maksukehotuksen todisteellisesta tiedoksiantamisesta aiheutuvat todelliset kulut.

Pykälän 2 momentissa säädetään muusta muistuttamistavasta kuin kirjallisesta tai muulla pysyvällä tavalla toimitetusta maksumuistutuksesta. Näistä saisi velalliselta periä todelliset kulut. Todelliset kulut voidaan momentin mukaan määrittää myös käytetystä muistuttamistavasta keskimäärin aiheutuvien todellisten kulojen mukaisiksi. Käytännössä momentti koskisi esimerkiksi tilanteita, joissa maksumuistutus annetaan suullisesti. Esimerkiksi puhelimitse esitetyn muistutuksen kulojen ei tarvitse täsmällisesti vastata käydyin puhelinkeskustelun kuluja, vaan velalliselta vaadittava määrä saa vastata puhelinperinnässä yhden velallisen osalle keskimäärin kertyvää kulumäärää.

Pykälän 3 momentti sisältää säännöksen, jonka mukaan velalliselta saa vaatia perinnästä aiheutuneet todelliset kulut, jos perinnästä on sen edellyttämän tavanomaista suuremman työmäärän vuoksi aiheutunut muita kuin 1 momentissa mainittuja tai siinä säädetty enimmäismäärät ylittäviä kuluja. Tavallista enemmän työtä voi aiheuttaa esimerkiksi velallisen tekemien, aiheettomiksi todettujen huomautusten selvittäminen. Lisätyötä voi aiheutua myös esimerkiksi erityislainsäädännön, esimerkiksi sähkömarkkinalain edellyttämän lisätyön suorittaminen perinnän yhteydessä. Kulukorvaukseen oikeuttavaa lisätyötä ei kuitenkaan aiheudu sellaisen lainsäädännön, esimerkiksi rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain (444/2017) soveltamisesta, jossa säädetään pakottavista, saatavan perintään kuulumattomista velvoitteista perintää harjoittavalle taholle. Velalliselle on edellä mainittuja todellisia kuluja vaadittaessa esitettävä erittely vaadituista perintäkuluista ja niiden perusteista sekä ilmoitettava kulojen määrän olevan muutoin sovellettavia enimmäismääriä suurempi.

Poikkeuksen muodostaisivat suoraan ulosottokelpoiset saatavat. Näiden saatavien perinnässä velalliselta ei saa vaatia 1 momentin mukaisia enimmäismääriä suurempia perintäkuluja. Suoraan ulosottokelpoista saatavaa perittäessä velkojalla on aina vaihtoehtona siirtää saatava suoraan ulosottoteitse perittäväksi, minkä vuoksi kulojen kerryttäminen vapaaehtoisessa perinnässä ei ole velallisen näkökulmasta asianmukaista.

3 c §. *Perintötoimien aikarajat muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä.* Pykälän 1 momentissa säädetään maksumuistutusten ja maksuvaatimusten esittämisen aikarajoista. Aikarajojen noudattaminen on edellytyksenä sille, että velallista voidaan vaatia suorittamaan perintäkuluja. Tältä osin täsmennettäisiin myös muiden kuin kuluttajasaatavien osalta hyvään perintätapaan kuuluvaa vaatimusta, jonka mukaan perinnässä ei saa aiheuttaa velalliselle tarpeettomia kuluja esimerkiksi lähettämällä jatkuvasti, lyhyin väliajoin maksumuistutuksia tai maksuvaatimuksia, jos niiden kulut on tarkoitettu perii velalliselta.

Pykälän 2 momentissa säädetään voimassa olevaa 10 b §:ää vastaavasti, että maksuajan pidentymisestä saa vaatia perintäkuluja velalliselta vain, jos maksuaikaa pidennetään vähintään 14 päivällä.

3 d §. *Kulukorvaukseen oikeuttavien perintötoimien enimmäismäärät muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä.* Pykälässä säädetään sellaisten perintötoimien enimmäismääristä, jotka velallinen on velvollinen korvaamaan samaa saatavaa perittäessä.

Pykälän 1 momentin mukaan saman muun saatavan kuin kuluttajasaatavan perinnässä velalliselta saa vaatia perintäkuluja enintään kahdesta perintötoimintaa ammattimaisesti harjoittavan kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla toimittamasta 5 a §:n mukaiset tiedot sisältävästä maksuvaatimuksesta, enintään yhdestä 7 §:ssä tarkoitettusta tratasta ja enintään yhdestä 3 b §:n 1 momentin 8 kohdassa tarkoitettusta maksukehotuksesta. Saman momentin mukaan velalliselta saisi vaatia perintäkuluja vain yhdestä maksuvaatimuksesta, jos velan perintää jatketaan tratalla. Tarkoituksena on, ettei velallisen kokonaiskuluvastuu kasva liian suureksi.

Pykälän 2 momentin mukaan ehdotetaan lakiin otettavaksi rajoitus, jonka mukaan velalliselta saa pääsääntöisesti perii kuluja enintään yhdestä maksusuunnitelmasta. Säännöksen tarkoituksena on varmistaa, että jo ensimmäistä maksusuunnitelmaa laadittaessa velallisen kokonaistilanteeseen paneudutaan riittävän huolellisesti ja suunnitelmasta tehdään realistinen suhteessa velallisen maksukykyyn. Näin voidaan välttää perintökulujen tarpeeton kasvattaminen toistuvilla maksusuunnitelmissa. Korvaus pidempien maksusuunnitelmien aiheuttamasta työmäärästä on huomioitu edellä 3 b §:n 1 momentin 6 kohdan c alakohdassa. Velalliselta saa ehdotetun momentin mukaan kuitenkin vaatia perintäkuluja kahdesta maksusuunnitelmasta, jos perittävän saatavan pääoma on yli 500 euroa.

Pykälän 1 ja 2 momentti eivät estä lähettämästä velalliselle useampia maksuvaatimuksia, trattoja, konkurssiuhkaisia maksukehotuksia tai tekemästä velallisen kanssa useampia maksusuunnitelmia kuin momentissa säädetään. Kyse on vain siitä, kuinka usean edellä mainitun perintötoimen kuluista velalliselta saadaan enintään vaatia korvausta.

Pykälän 3 momentissa säädetään siitä, millä edellytyksillä 1 ja 2 momentissa säädetty enimmäismäärät saadaan ylittää. Velalliselta saa vaatia perintäkuluja useammista perintötoimista kuin 1 ja 2 momentissa säädetään, jos useampiin perintötoimiin on ollut erityistä aiheutta eikä toteutettuja perintötoimia voida pitää suhteettomina ottaen huomioon erityisesti saatavan pääoma. Erityinen aihe ylittää enimmäismäärät voi olla esimerkiksi se, että saatava on erääntynyt useassa erässä. Tällöin on kuitenkin huomattava, että 4 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädetystä kiellosta aiheuttaa velalliselle tarpeettomia kuluja seuraa, että eri aikaan erääntyneitä maksueriä koskevat maksukehotukset on niin pitkälle kuin mahdollista koottava samaan maksuvaatimukseen. Erityinen aihe ylittää perintötoimien enimmäismäärä voi liittyä myös esimerkiksi siihen, että saatavan perintä tulee kohdistaa yhteisvastuussa oleviin velallisiin tai velallisen lisäksi taakaajaan ja kullekin taholle on lähetettävä omat maksuvaatimuksensa taikka että velallinen on tahallaan vaikeuttanut perintää antamalla totuudenvastaisia tai harhaanjohtavia tietoja.

Erityinen aihe ylittää maksuvaatimusten enimmäismäärä voi liittyä esimerkiksi siihen, että velallinen on laiminlyönyt noudattaa tehtyä maksusuunnitelmaa. Tällöin velalliselle voi olla perusteltua 1 momentissa säädetyn enimmäismäärän estämättä lähettää vielä maksuvaatimus, jossa ilmoitetaan, ettei maksusuunnitelmaa ole noudatettu ja että asia siirtyy oikeudelliseen perintään, sekä tarvittaessa muistuttaa velallista maksuhäiriötietojen ilmoittamisesta ja merkitsemisestä luottotietorekisteriin. Asiaa voi kuitenkin olla syytä arvioida toisin, jos maksusuunnitelma on jo alun perin ollut epärealistinen suhteessa velallisen ennakoitavissa olleeseen maksukykyyn.

Erityinen aihe periä kuluja useammasta kuin 2 momentin mukaan sallitusta maksusuunnitelmasta voi olla esimerkiksi se, että velallinen ei ole kyennyt noudattamaan aiempaa maksusuunnitelmaa sen vuoksi, että velallisen olosuhteet ovat maksusuunnitelman tekemisen jälkeen muuttuneet sellaisen syyn vuoksi, jota velkoja tai toimeksisaaja ei ole voinut käytettävissään olleiden riittävien tietojen perusteella ottaa huomioon maksusuunnitelman sisällöstä neuvoteltaessa. Toisaalta erityistä aihetta periä kuluja useammasta kuin 2 momentin mukaan sallitusta maksusuunnitelmasta ei ole esimerkiksi tilanteessa, jossa velallinen ei ole kyennyt noudattamaan aiempaa maksusuunnitelmaa eikä velkoja tai toimeksisaaja ollut sitä tehtäessä varmistunut riittävien tietojen perusteella siitä, että se on realistinen suhteessa velallisen maksukykyyn.

3 e §. *Velallisen kokonaiskuluvastuu muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä.* Pykälässä säädetään siitä, mikä on velallisen kokonaiskuluvastuu perittäessä samaa, muuta kuin kuluttajasaatavaa. Tavoitteena on estää se, että perintäkulut kasvavat kohtuuttoman suuriksi ja niiden maksuvelvollisuus entisestään pahentaa velallisen maksuvaikeuksia. Perusteltua on, että velallisen kokonaiskuluvastuun lähtökohdaksi otetaan se, mikä on asianmukaiseen perintäprosessiin sisältyvistä perintätoimenpiteistä aiheutuvien kohtuullisten kulujen määrä.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että saman, muuta kuin kuluttajasaatavaa koskevan saatavan perinnästä velalliselta saa vaatia perintäkuluina yhteensä enintään 230 euroa saatavan pääoman ollessa enintään 500 euroa ja 480 euroa saatavan pääoman ollessa yli 500 euroa.

Ehdotetut enimmäismäärät vastaavat enintään 500 euron saatavan osalta kahdesta maksumuistutuksesta, yhdestä maksuvaatimuksesta, yhdestä tratasta ja yhdestä maksusuunnitelmasta perittävien enimmäiskulujen yhteismäärää korotettuna 15 prosentilla ja pyöristettynä lähimpään kymmeneen euroon. Laskennassa ei ole otettu huomioon konkurssiuhkaista maksukehotusta, sillä lähtökohtaisesti voidaan arvioida enintään 500 euron saatavan olevan vähäinen. Konkursin lain 2 luvun 2 §:n 2 momentissa säädetään, että jos velkojan saatava on vähäinen ja konkurssiin asettamista olisi pidettävä konkurssimenettelyn kustannuksiin ja konkurssimenettelystä saatavaan hyötyyn nähden ilmeisen epätarkoituksenmukaisena tai selvästi hyvän perintätavan vastaisena, velkojan konkurssihakemus on jätettävä tutkimatta.

Yli 500 euron saatavan osalta ehdotetut enimmäismäärät vastaavat kahdesta maksumuistutuksesta, yhdestä maksuvaatimuksesta, yhdestä tratasta, yhdestä konkurssiuhkaisesta maksukehotuksesta ja kahdesta maksusuunnitelmasta perittävien enimmäiskulujen yhteismäärää korotettuna 15 prosentilla ja pyöristettynä lähimpään kymmeneen euroon.

Pykälän 2 momentissa säädetään edellytyksistä, joiden täyttyessä 1 momentissa säädetty velallisen kokonaiskuluvastuun enimmäismäärät voidaan poikkeuksellisesti ylittää, jos perinnän suorittaminen on ollut poikkeuksellisen vaikeaa eikä toteutettuja perintätoimia voida pitää suhteettomina ottaen huomioon erityisesti saatavan pääoma. Ylitykselle asetetaan säännöksessä kaksi edellytystä. Ensinnäkin kyseessä tulee olla tilanne, jossa perinnän suorittaminen on ollut

poikkeuksellisen vaikeaa. Tämä edellytys täyttyy lähinnä silloin, jos velallinen on omilla aktiivisilla toimillaan – esimerkiksi aiheettomia väitteitä esittämällä – tietoisesti pyrkinyt vaikeuttamaan perintää. Toiseksi toteutetut perintätoimet eivät myöskään saa olla suhteettomia etenkin saatavan pääoma huomioon ottaen. Suhteettomana voidaan pitää esimerkiksi sitä, jos velalliselle lähetetään jatkuvasti maksuvaatimuksia tilanteessa, jossa on selvää, että velallinen on maksukyvytön.

Jos perintäkuluja poikkeuksellisesti vaaditaan yli 1 momentissa säädettyjen enimmäismäärien, velalliselle on ehdotetun säännöksen mukaan esitettävä erittely vaadituista kuluista ja niiden perusteista. Samalla velalliselle on ilmoitettava ne syyt, joiden vuoksi muutoin sovellettava kokonaiskuluvastuun enimmäismäärä siinä yksittäistapauksessa ylitetään. Tällainen perustelu on velallisen kannalta tärkeä, jotta säädetyn enimmäismäärän ylittävän perintäkuluvaatimuksen voi tarvittaessa riitauttaa. Enimmäismäärän ylittäviä perintäkuluja ei kuitenkaan ole oikeutta vaatia velalliselta, jos toteutetut perintätoimet ovat olleet suhteettomia ottaen huomioon erityisesti saatavan pääoma.

Selvyyden vuoksi 3 momentissa todetaan, ettei 1 ja 2 momentissa säädetty rajoita velkojan oikeutta periä 10 e §:n mukaista vakiokorvausta.

7 §. *Tratan käyttö.* Pykälä vastaa muilta osin 7 §:ää sellaisena kuin se on laissa 31/2013, mutta pykälän 2 ja 5 momenttiin lisätään uudet säännökset koskien tratan käytön rajoittamista tiettyjen velallisten osalta.

Pykälän 2 momenttiin lisätään uusi säännös, jonka mukaan muun kuin kuluttajasaatavan perimiseksi ei saa käyttää trattaa, jos velallinen on yksityishenkilö, yksityinen elinkeinonharjoittaja, avoin yhtiö tai kommandiittiyhtiö. Yksityisellä elinkeinonharjoittajalla tarkoitetaan tässä momentissa myös ammatin taikka maatilatalouden tai kalastuksen harjoittajaa. Yksityisen elinkeinonharjoittajan toiminnan lakatessa tratan käytön kohdistaminen velasta vastuussa olevaan yksityishenkilöön on siten myös kiellettyä.

Tratan käyttökielto tarkoittaisi myös tosiasiallista muutosta hyvää perintätapaa koskevaan 4 §:ään. Tilanteissa, joissa tratan käyttäminen perinnässä ei olisi sallittua, ei sen käyttämisen uhalla voitaisi myöskään hyvän perintätavan mukaisesti vaatia tässä säännöksessä tarkoitettulta velalliselta maksua.

Pykälän 5 momenttiin lisätään uusi säännös, jonka mukaan trattaa ei saa julkaista tai ilmoittaa merkittäväksi luottotietorekisteriin, jos velallisena olevan osakeyhtiön viimeksi päättyneen tilikauden liikevaihto tai sitä vastaava tuotto alittaa 100 000 euroa, ja tätä koskeva selvitys toimitetaan ennen tratan julkaisemista tai ilmoittamista. Velallisen tulee toimittaa selvitys liikevaihtonsa suuruudesta tratan lähettäjälle. Riittävänä selvityksenä pidetään kaupparekisteriin rekisteröityä tilinpäätöstä, vahvistettua, mutta vielä rekisteröimätöntä tilinpäätöstä, tai hallituksen ja mahdollisen toimitusjohtajan allekirjoittamaa vielä vahvistamatonta tilinpäätöstä. Tilanteissa, joissa tilinpäätöstä ei vielä ole laadittu, eivätkä säädetyt määräajat sen laatimiselle olisi päättyneet, riittävänä selvityksenä voidaan pitää hallituksen jäsenen tai toimitusjohtajan vakuutusta siitä, että yhtiön liikevaihto tai sitä vastaava tuotto viimeksi päättyneellä tilikaudella jää suurella todennäköisyydellä alle 100 000 euron.

Toimintaa aloitettaessa tai lopetettaessa taikka tilinpäätöksen ajankohtaa muutettaessa tilikauden pituus voi kirjanpitolain (1336/1997) 4 §:n mukaan olla enintään 18 kuukautta. Jos velallisena on esimerkiksi toimintansa vasta aloittanut osakeyhtiö, ei sen ensimmäinen tilikausi välttämättä vielä ole päättynyt sen saadessa trattakirjeen. Näissä tilanteissa tratan julkaiseminen tai ilmoittaminen luottotietorekisteriin ei ole sallittua, jos velallisena oleva osakeyhtiö toimittaa

tratan lähettäjälle ennen tratan julkaisemista tai ilmoittamista selvityksen, jonka mukaan sillä on käynnissä vasta ensimmäinen tilikausi. Lähtökohtaisesti velallisen omaa ilmoitusta pidetään riittävänä. Jos tratan lähettäjä esittäisi näytön siitä, ettei velallisen esittämä selvitys pidä paikkaansa, tratan saa julkaista tai ilmoittaa merkittäväksi luottotietorekisteriin, jos muut saatavan protestoimisen edellytykset 5 momentin säännös mukaan lukien täyttyvät.

Selvyyden vuoksi todetaan, että ehdotetulla pykälällä ei vaikuteta veroviranomaisen verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 21 §:n mukaiseen mahdollisuuden julkaista tiettyjen verolajien osalta tietoja erääntyneistä ja maksamatta jätetyistä veroista ja ilmoittaa tiedot luottotietorekisterin ylläpitäjälle. Myös vakuutuslaitoksella on samankaltainen oikeus antaa tiettyjä tietoja luottotietorekisterin ylläpitäjälle vakuutuksenottajaan ja vakuuttamisvelvolliseen liittyen. Luottotietolain (527/2007) 24 §:n 1 momentin 5 kohdassa säädetään edellä mainittujen tietojen tallettamisesta luottotietorekisteriin, eikä ehdotetulla pykälällä vaikuteta siis kohdassa tarkoitettujen tietojen merkitsemiseen luottotietorekisteriin.

7.2 Laki saatavien perinnästä

7 §. *Tratan käyttö.* Pykälän 5 momenttia muutetaan siten, että tratan saa julkaista tai ilmoittaa merkittäväksi luottotietorekisteriin aikaisintaan 21 päivän kuluttua sen lähettämisestä.

7.3 Luottotietolaki

24 §. *Yrityksen maksuhäiriöitä koskevat ja niitä täydentävät tiedot.* Pykälä vastaa muilta osin voimassaolevaa lakia, mutta pykälän 1 momentin 7 kohtaa muutetaan väliaikaisesti siten, että tiedon velkojan erääntyneen ja riidattoman saatavan johdosta antamasta maksukehotuksesta saa tallettaa luottotietorekisteriin aiemman 10 päivän sijaan 21 päivän kuluttua siitä, kun velalliselle on lähetetty maksukehotus, jossa on ilmoitettu maksukehotuksen julkaisemisesta tai merkitsemisestä rekisteriin. Muutos on tehty, jotta kohta olisi linjassa 2. lakiehdotuksen 7 §:n 5 momentin säännöksen kanssa.

8 Voimaantulo

Väliaikaisen lain 1069/2020 voimassaolo päättyy 30.6.2021. Jotta sääntely jatkuisi katkeamatta, ehdotetaan, että 1. lakiehdotus tulee voimaan 1.7.2021 ja on voimassa 30.4.2022 asti, pois lukien tratan käytön rajoittamista koskevat säännökset, jotka on tarkoitettu olemaan voimassa 30.9.2021 asti. Lisäksi ehdotetaan, että 2. ja 3. lakiehdotukset tulevat voimaan 1.10.2021 ja ovat voimassa 30.4.2022 asti.

Koronavirusepidemia ei ole ohi, vaikka tilanne on paranemassa. Näyttää ilmeiseltä, että koronaviruksen aiheuttamat seuraukset tulevat heijastumaan monien yritysten talouteen mahdollisesti vielä pitkään. Maksuvaikeuksissa olevien yritysten odotettuun elpymiseen vaikuttaa osaltaan rokotusaikataulu sekä yhteiskunnan rajoitusten asteittainen purkaminen. Jotta korkeat perintäkulut eivät osaltaan pahentaisi osan yritysten taloudellista tilannetta, on perusteltua, että väliaikaisen sääntelyn voimassaoloa (1. lakiehdotus) jatketaan 30.6.2021 jälkeen.

Esityksen 1. lakiehdotuksen voimassaoloajan pituutta harkittaessa on koronavirusepidemian vaikutusten ohella otettu huomioon, että muiden kuin kuluttajasaatavien perintäkuluja koskevien säännösten voimassaolon tulisi jatkua katkeamatta siihen asti, kun hallitusohjelman mukaisesti valmisteltavat pysyvät muutokset tulevat voimaan. Esityksen 2. ja 3. lakiehdotusten voimassaoloajan pituutta harkittaessa on lisäksi otettu huomioon se, että tratan protestointiaikaa tullaan arvioimaan pysyvien muutosten yhteydessä.

Yllä mainittujen seikkojen vuoksi nyt ehdotettavien lakien olisi tarpeen olla voimassa vielä useita kuukausia ja siten, että perintäkuluja koskevat väliaikaiset säännökset olisivat voimassa, kunnes pysyvät muutokset tulevat voimaan. Tarkoituksena on, että väliaikainen sääntely muiden kuin kuluttajasaatavia koskevien perintäkulujen osalta pysyisi yhdenmukaisena, ennustettavana sekä selkeänä sääntelyn kohteille lainsäädännön pysyviin muutoksiin asti. Tratan käytön rajoituksia koskevat säännökset olisivat voimassa vain kolme kuukautta. Sääntelyn voimassaolo on siten kaikkien säännösten osalta rajattu ajallisesti välttämättömään, ja sitä on pidettävä myös oikeasuhtaisena.

Lakiehdotuksia sovellettaisiin niiden voimassaoloaikana suoritettaviin perintätoimiin.

Esityksen 1. lakiehdotuksen 3 b §:n 1 momentin 3 kohtaa sovellettaessa otetaan huomioon myös velalliselle saman saatavan perimiseksi ennen lain voimaantuloa toimitettu maksuvaatimus. Mainitun lakiehdotuksen 3 d §:ssä tarkoitettuja kulukorvaukseen oikeuttavien perintätoimien enimmäismääriä laskettaessa ei otettaisi huomioon ennen 1.1.2021 tehtyjen kulukorvaukseen oikeuttavien perintätoimien määrää. Samoin lakiehdotuksen 3 e §:ssä tarkoitettua enimmäiskulujen määrää laskettaessa ei otettaisi huomioon ennen 1.1.2021 tehtyjen perintätoimien kuluja.

Esityksen 1.lakiehdotuksen siirtymäsäännökset poikkeavat perintäkulujen osalta voimassaolevan väliaikaisen lain säännöksistä. Tämä saattaa muun muassa johtaa siihen, että velkoja ei enää nyt ehdotettavan väliaikaisen lain voimassaoloaikana voi tehdä maksullisia perintätoimia, jos perintäkulujen enimmäismäärät ovat täyttyneet, eikä kulujen ylitys ole mahdollista, koska perinnän suorittaminen ei ole ollut poikkeuksellisen vaikeaa.

Jos 2. lakiehdotuksessa tarkoitettu tratta tai 3. lakiehdotuksessa tarkoitettu maksukehotus on lähetetty velalliselle ennen näiden lakien voimaantuloa, sovelletaan lakiehdotukseen sisältyvien siirtymäsäännösten mukaan lakien voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Siten ennen mainittujen lakiehdotusten voimaantuloa lähetetyn tratan saisi julkaista tai ilmoittaa merkittäväksi luottotietorekisteriin tai tiedon velkojan eräänntyneestä ja riidattomasta saatavasta tallettaa luottotietorekisteriin jo 10 päivän kuluttua tratan tai maksukehotuksen lähettämisestä.

9 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

Väliaikaisen lain osalta suhdetta perustuslakiin ja säätämisjärjestystä on arvioitu voimassa olevaa väliaikaista lakia koskevan hallituksen esityksen (HE 191/2020 vp) jaksossa 8 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys.

Nyt ehdotetulla lainsäädännöllä olisi voimassa olevaa väliaikaista lakia 1069/2020 vastaavia vaikutuksia perustuslain 18 §:ssä turvattuun elinkeinovapauteen ja perustuslain 15 §:ssä säädettyyn omaisuuden suojaan. Sääntelyn taustalla on painava yhteiskunnallinen tarve suojata osaltaan yritysten toimintamahdollisuuksia tavalla, joka ei perintätoimien rajoittamisella vaikuta kohtuuttomasti velkojan tai ammattimaista perintää harjoittavan tahon toimintaan siitäkään huolimatta, että lailla olisi taannehtivia vaikutuksia ennen lain voimaantuloa muodostuneista velkasuhteista seuraaviin perintätoimiin.

Perusoikeuksien yleisten rajoitusedellytysten osalta ehdotetussa sääntelyssä täyttyy perusoikeuksien rajoittamiselta edellytetty lailla säätämisen vaatimus. Ehdotetut säännökset olisivat tarkkoja säädettäessä perintäkulujen enimmäismääristä, perintätoimien aikarajoista, velallisen kokonaiskuluvastuusta sekä tratan käytöstä ja protestointiajan pituudesta. Ehdotettuja rajoituksia voi hallituksen käsityksen mukaan pitää oikeasuhtaisina eli sellaisina, etteivät ne mene pidemmälle kuin on perusteltua ottaen huomioon rajoitusten taustalla olevan intressin painavuus suhteessa rajoitettavaan oikeushyvään. Tällöin ehdotetut perusoikeuksien rajoitukset eivät

HE 59/2021 vp

myöskään ulottuisi rajoitettavien perusoikeuksien ydinalueelle. Ehdotettu sääntely ei myöskään vaikuttaisi siihen voimassa olevaan lainsäädäntöön, joka antaa sen piirissä oleville toimijoille oikeusturvatakeet.

Edellä esitetyistä syistä lakiehdotus täyttää perustuslain asettamat vaatimukset, ja laki voidaan säätää tavallisessa lainsäätämisyksessä.

Ponsi

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

saatavien perinnästä annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti saatavien perinnästä annetun lain (513/1999) 7 §, sellaisena kuin se on laissa 31/2013, sekä
lisätään lakiin väliaikaisesti uusi 3 b—3 e § seuraavasti:

3 b §

Perintäkulujen enimmäismäärät muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä

Muuta kuin kuluttajasaatavaa perittäessä velalliselta saa vaatia tässä momentissa tarkoitetuista perintätoimista seuraavat määrät:

- 1) kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla toimitetusta maksumuistutuksesta enintään 10 euroa;
- 2) perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittavan kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla toimittamasta 5 a §:n mukaiset tiedot sisältävästä maksuvaatimuksesta enintään:
 - a) 50 euroa, jos saatavan pääoma on enintään 500 euroa;
 - b) 80 euroa, jos saatavan pääoma on yli 500 euroa;
- 3) puolet 2 kohdassa mainitusta määrästä, jos kyse on samaa saatavaa koskevasta uudesta maksuvaatimuksesta;
- 4) perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittavan kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla toimittamasta 5 a §:n mukaiset tiedot sisältävästä maksuvaatimuksesta enintään 10 euroa, jos saatavaa perii perintätoiminnan harjoittajien rekisteröinnistä annetun lain (411/2018) 2 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettu perintätoiminnan harjoittaja;
- 5) velallisen pyynnöstä tehdystä maksuajan pidennyksestä enintään 10 euroa;
- 6) yhdessä velallisen kanssa laaditusta koko jäännössaatavan kattavasta maksusuunnitelmasta, joka on tehty kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla, enintään:
 - a) 30 euroa, jos saatavan pääoma on enintään 500 euroa tai maksusuunnitelma käsittää enintään neljä maksuerää;
 - b) 60 euroa, jos saatavan pääoma on yli 500 euroa ja maksusuunnitelma käsittää enemmän kuin neljä maksuerää;
 - c) tämän kohdan a tai b alakohdassa säädetyn määrän lisäksi 5 euroa maksuerästä seitsemäntenästä maksuerästä lukien, jos maksusuunnitelman on sovittu käsittävän enemmän kuin kuusi maksuerää;
- 7) tratan käyttämisestä aiheutuvina kuluina enintään 100 euroa;
- 8) konkurssilain (120/2004) 2 luvun 3 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettujen oletuksen luomiseksi annetusta maksukehotuksesta enintään 100 euroa sekä mainitun maksukehotuksen todisteellisesta tiedoksiantamisesta aiheutuvat todelliset kulut.

Muusta kuin 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua maksumuistutuksesta saa vaatia sen esittämisestä aiheutuvat todelliset kulut. Kulut saadaan periä käytetystä muistuttamistavasta keskimäärin aiheutuvien todellisten kustannusten mukaisina.

Velalliselta saa vaatia todelliset perintäkulut, jos perinnästä on sen edellyttämän tavanomaista suuremman työmäärän vuoksi aiheutunut muita kuin 1 momentissa mainittuja tai siinä säädetty

HE 59/2021 vp

enimmäismäärät ylittäviä kuluja. Velalliselle on tällöin esitettävä erittely vaadituista perintäkuluista ja niiden perusteista sekä ilmoitettava kulujen määrän olevan muutoin sovellettavia enimmäismääriä suurempi. Enimmäismääriä ei kuitenkaan saa ylittää, jos perittävänä on suoraan ulosottokelpoinen saatava.

3 c §

Perintätoimien aikarajat muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä

Uudesta 3 b §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettusta maksumuistutuksesta tai uudesta 3 b §:n 1 momentin 2—4 kohdassa tarkoitettusta maksuvaatimuksesta saa vaatia perintäkuluja velalliselta vain, jos edellisen maksumuistutuksen tai maksuvaatimuksen lähettämisestä on kulunut vähintään 7 päivää.

Edellä 3 b §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettusta maksuajan pidennyksestä saa vaatia perintäkuluja velalliselta vain, jos maksuaikaa pidennetään vähintään 14 päivällä.

3 d §

Kulukorvaukseen oikeuttavien perintätoimien enimmäismäärät muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä

Perittäessä muuta kuin kuluttajasaatavaa saman saatavan perinnässä velalliselta saa vaatia perintäkuluja enintään kahdesta perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittavan kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla toimittamasta 5 a §:n mukaiset tiedot sisältävästä maksuvaatimuksesta, enintään yhdestä tratasta ja enintään yhdestä 3 b §:n 1 momentin 8 kohdassa tarkoitettusta maksukehotuksesta. Velalliselta saa kuitenkin vaatia perintäkuluja vain yhdestä edellä tässä momentissa mainitusta maksuvaatimuksesta, jos velan perintää jatketaan tratalla.

Perittäessä muuta kuin kuluttajasaatavaa saman saatavan perinnässä velalliselta saa vaatia perintäkuluja enintään yhdestä 3 b §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettusta maksusuunnitelmasta. Velalliselta saa kuitenkin vaatia perintäkuluja enintään kahdesta maksusuunnitelmasta, jos perittävän saatavan pääoma on yli 500 euroa.

Velalliselta saa vaatia perintäkuluja useammista maksuvaatimuksista, maksusuunnitelmista,tratoista ja 3 b §:n 1 momentin 8 kohdassa tarkoitetuista maksukehotuksista kuin 1 ja 2 momentissa säädetään, jos useampiin perintätoimiin on ollut erityistä aihetta eikä toteutettuja perintätoimia voida pitää suhteettomina ottaen huomioon erityisesti saatavan pääoma. Velalliselle on tällöin esitettävä erittely toteutetuista perintätoimista ja samalla ilmoitettava ne syyt, joiden vuoksi toteutettuihin perintätoimiin on ollut erityinen aihe.

3 e §

Velallisen kokonaiskuluvastuu muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä

Perittäessä muuta kuin kuluttajasaatavaa saman saatavan perinnässä velalliselta saa vaatia perintäkuluina yhteensä enintään seuraavat määrät:

- 1) 230 euroa, jos saatavan pääoma on enintään 500 euroa;
- 2) 480 euroa, jos saatavan pääoma on yli 500 euroa.

Velalliselta saa muuta kuin suoraan ulosottokelpoista saatavaa perittäessä vaatia 1 momentissa säädetty määrät ylittävät todelliset perintäkulut, jos perinnän suorittaminen on ollut poikkeuksellisen vaikeaa eikä toteutettuja perintätoimia voida pitää suhteettomina ottaen huomioon erityisesti saatavan pääoma. Velalliselle on tällöin esitettävä erittely vaadituista perintäkuluista ja niiden perusteista sekä samalla ilmoitettava ne syyt, joiden vuoksi kulut ylittävät muutoin sovellettavan kokonaiskuluvastuun enimmäismäärän.

Mitä 1 momentissa säädetään enimmäiskuluista, ei rajoita velkojan oikeutta periä 10 e §:n mukaista vakiokorvausta.

7 §

Tratan käyttö

Maksukehotusta, jossa vaaditaan maksua määräajassa uhalla, että kehotuksen noudattamatta jättäminen julkaistaan tai merkitään luottotietorekisteriin, (*tratta*) saa käyttää vain erääntyneen, selvän ja riidattoman saatavan perimiseksi. Suoraan ulosottokelpoista saatavaa pidetään tätä pykälää sovellettaessa riidattomana, jollei velallinen ole tehnyt perustevalitusta tai käyttänyt muuta siihen rinnastettavaa oikeussuojakeinoja.

Kuluttajasaatavan perimiseksi ei saa käyttää trattaa. Muun kuin kuluttajasaatavan perimiseksi ei saa käyttää trattaa, jos velallinen on yksityishenkilö, yksityinen elinkeinonharjoittaja, avoin yhtiö tai kommandiittiyhtiö.

Trattaa ei saa lähettää ennen kuin velalliselle on annettu tai lähetetty maksumuistutus, jossa on asetettu vähintään seitsemän päivän määräaika saatavan maksamiselle tai saatavaa koskevien huomautusten esittämiselle, ja määräaika on päättynyt.

Tratan ja 3 momentissa tarkoitetun maksumuistutuksen on oltava kirjallisia. Ne saa kuitenkin toimittaa velalliselle myös muulla pysyvällä tavalla, jos velallinen on saatavan erääntymisen jälkeen nimenomaisesti hyväksynyt saatavaa koskevien tiedonantojen toimittamisen tällä tavalla. Maksumuistutuksen saa toimittaa velalliselle muulla pysyvällä tavalla myös, jos tällaista tapaa on velkasuhteen aikana vakiintuneesti käytetty tiedonantojen toimittamiseen velkojan ja velallisen välillä.

Tratan saa julkaista tai ilmoittaa merkittäväksi luottotietorekisteriin aikaisintaan kymmenen päivän kuluttua sen lähettämisestä. Trattaa ei saa kuitenkaan julkaista tai ilmoittaa merkittäväksi luottotietorekisteriin, jos velallisena oleva osakeyhtiö toimittaa ennen tratan julkaisemista tai ilmoittamista selvityksen, jonka mukaan sen viimeksi päätyneen tilikauden liikevaihto tai sitä vastaava tuotto alittaa 100 000 euroa taikka sillä on käynnissä vasta ensimmäinen tilikausi.

Tratan maksamisesta kieltäytymistä ei saa selvittää julkisella viranomaistoimituksella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____ kuuta 20 _____ ja on voimassa 30 päivään huhtikuuta 2022. Lain 7 § on kuitenkin voimassa 30 päivään syyskuuta 2021.

Tämän lain 3 b §:n 1 momentin 3 kohtaa sovellettaessa otetaan huomioon myös velalliselle saman saatavan perimiseksi ennen tämän lain voimaantuloa toimitettu maksuvaatimus.

Tämän lain 3 d §:ssä tarkoitettuja kulukorvaukseen oikeuttavien perintätoimien enimmäismäärää laskettaessa ei oteta huomioon ennen 1 päivää tammikuuta 2021 tehtyjen kulukorvaukseen oikeuttavien perintätoimien määrää.

Tämän lain 3 e §:ssä tarkoitettua enimmäiskulujen määrää laskettaessa ei oteta huomioon ennen 1 päivää tammikuuta 2021 tehtyjen perintätoimien kuluja.

Jos tämän lain voimaantullessa voimassa olleessa 7 §:ssä tarkoitettu tratta on lähetetty velalliselle ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

2.

Laki

saatavien perinnästä annetun lain 7 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti saatavien perinnästä annetun lain (513/1999) 7 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on laissa 31/2013, seuraavasti:

7 §

Tratan käyttö

Tratan saa julkaista tai ilmoittaa merkittäväksi luottotietorekisteriin aikaisintaan 21 päivän kuluttua sen lähettämisestä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 ____ ja on voimassa 30 päivään huhtikuuta 2022.

Jos tämän lain voimaantullessa voimassa olleessa 7 §:ssä tarkoitettu tratta on lähetetty velalliselle ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

3.

Laki

luottotietolain 24 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti luottotietolain (527/2007) 24 §:n 1 momentin 7 kohta seuraavasti:

24 §

Yrityksen maksuhäiriöitä koskevat ja niitä täydentävät tiedot

Yrityksen maksuhäiriötietoina saa luottotietorekisteriin tallettaa:

7) tiedon velkojan erääntyneen ja riidattoman saatavan johdosta antamasta maksukehotuksesta; tiedon saa tallettaa 21 päivän kuluttua siitä, kun velalliselle on lähetetty maksukehotus, jossa on ilmoitettu maksukehotuksen julkaisemisesta tai merkitsemisestä rekisteriin.

HE 59/2021 vp

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____ kuuta 20____ ja on voimassa 30 päivään huhtikuuta 2022.

Jos tämän lain voimaantullessa voimassa olleessa 24 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettu maksukehoitus on lähetetty velalliselle ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 22.4.2021

Pääministeri

Sanna Marin

Oikeusministeri Anna-Maja Henriksson

1.

Laki

saatavien perinnästä annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti saatavien perinnästä annetun lain (513/1999) 7 §, sellaisena kuin se on laissa 31/2013, sekä
lisätään lakiin väliaikaisesti uusi 3 b—3 e § seuraavasti:

Muutettava laki

Ehdotus

3 b §

Perintäkulujen enimmäismäärät muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä

Muuta kuin kuluttajasaatavaa perittäessä velalliselta saa vaatia tässä momentissa tarkoitetuista perintätoimista seuraavat määrät:

1) kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla toimitetusta maksuistutuksesta enintään 10 euroa;

2) perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittavan kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla toimittamasta 5 a §:n mukaiset tiedot sisältävästä maksuvaatimuksesta enintään:

a) 50 euroa, jos saatavan pääoma on enintään 500 euroa;

b) 80 euroa, jos saatavan pääoma on yli 500 euroa;

3) puolet 2 kohdassa mainitusta määrästä, jos kyse on samaa saatavaa koskevasta uudesta maksuvaatimuksesta;

4) perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittavan kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla toimittamasta 5 a §:n mukaiset tiedot sisältävästä maksuvaatimuksesta enintään 10 euroa, jos saatavaa perii perintätoiminnan harjoittajien rekisteröinnistä annetun lain (411/2018) 2 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettu perintätoiminnan harjoittaja;

5) velallisen pyynnöstä tehdystä maksuajan pidennyksestä enintään 10 euroa;

6) yhdessä velallisen kanssa laaditusta koko jäännössaataavan kattavasta maksusuunnitelmasta, joka on tehty kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla, enintään:

a) 30 euroa, jos saatavan pääoma on enintään 500 euroa tai maksusuunnitelma käsittää enintään neljä maksuerää;

b) 60 euroa, jos saatavan pääoma on yli 500 euroa ja maksusuunnitelma käsittää enemmän kuin neljä maksuerää;

c) tämän kohdan a tai b alakohdassa säädetyn määrän lisäksi 5 euroa maksuerästä seitsemänneistä maksuerästä lukien, jos maksusuunnitelman on sovittu käsittävän enemmän kuin kuusi maksuerää;

7) tratan käyttämisestä aiheutuvina kuluina enintään 100 euroa;

8) konkurssilain (120/2004) 2 luvun 3 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun oletuksen luomiseksi annetusta maksukehotuksesta enintään 100 euroa sekä mainitun maksukehotuksen todisteellisesta tiedoksiantamisesta aiheutuvat todelliset kulut.

Muusta kuin 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua maksumuistutuksesta saa vaatia sen esittämisestä aiheutuvat todelliset kulut. Kulut saadaan periä käytetystä muistuttamistavasta keskimäärin aiheutuvien todellisten kustannusten mukaisina.

Velalliselta saa vaatia todelliset perintäkulut, jos perinnästä on sen edellyttämän tavanomaista suuremman työmäärän vuoksi aiheutunut muita kuin 1 momentissa mainittuja tai siinä säädetty enimmäismäärät ylittäviä kuluja. Velalliselle on tällöin esitettävä erittely vaadituista perintäkuluista ja niiden perusteista sekä ilmoitettava kulujen määrän olevan muutoin sovellettavia enimmäismääriä suurempi. Enimmäismääriä ei kuitenkaan saa ylittää, jos perittävänä on suoraan ulosotto-kelpoinen saatava.

3 c §

Perintätoimien aikarajat muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä

Uudesta 3 b §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua maksumuistutuksesta tai uudesta 3

Muutettava laki

Ehdotus

b §:n 1 momentin 2—4 kohdassa tarkoitettua maksuvaatimuksesta saa vaatia perintäkuluja velalliselta vain, jos edellisen maksuistutuksen tai maksuvaatimuksen lähettämisestä on kulunut vähintään 7 päivää.

Edellä 3 b §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettua maksuajan pidennyksestä saa vaatia perintäkuluja velalliselta vain, jos maksuaikaa pidennetään vähintään 14 päivällä.

3 d §

Kulukorvaukseen oikeuttavien perintätoimien enimmäismäärät muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä

Perittäessä muuta kuin kuluttajasaatavaa saman saatavan perinnässä velalliselta saa vaatia perintäkuluja enintään kahdesta perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittavan kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla toimittamasta 5 a §:n mukaiset tiedot sisältävästä maksuvaatimuksesta, enintään yhdestä tratasta ja enintään yhdestä 3 b §:n 1 momentin 8 kohdassa tarkoitettua maksukehotuksesta. Velalliselta saa kuitenkin vaatia perintäkuluja vain yhdestä edellä tässä momentissa mainitusta maksuvaatimuksesta, jos velan perintää jatketaan tratalla.

Perittäessä muuta kuin kuluttajasaatavaa saman saatavan perinnässä velalliselta saa vaatia perintäkuluja enintään yhdestä 3 b §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettua maksusuunnitelmasta. Velalliselta saa kuitenkin vaatia perintäkuluja enintään kahdesta maksusuunnitelmasta, jos perittävän saatavan pääoma on yli 500 euroa.

Velalliselta saa vaatia perintäkuluja useammista maksuvaatimuksista, maksusuunnitelmista,tratoista ja 3 b §:n 1 momentin 8 kohdassa tarkoitetuista maksukehotuksista kuin 1 ja 2 momentissa säädetään, jos useampiin perintätoimiin on ollut erityistä aihetta eikä toteutettuja perintätoimia voida pitää suhteettomina ottaen huomioon erityisesti saatavan pääoma. Velalliselle on tällöin esitettävä eritely toteutetuista perintätoimista ja samalla ilmoitettava ne syyt, joiden vuoksi toteutettuihin perintätoimiin on ollut erityinen aihe.

Muutettava laki

Ehdotus

3 e §

Velallisen kokonaiskuluvastuu muiden kuin kuluttajasaatavien perinnässä

Perittäessä muuta kuin kuluttajasaatavaa saman saatavan perinnästä velalliselta saa vaatia perintäkuluina yhteensä enintään seuraavat määrät:

1) 230 euroa, jos saatavan pääoma on enintään 500 euroa;

2) 480 euroa, jos saatavan pääoma on yli 500 euroa.

Velalliselta saa muuta kuin suoraan ulosottokelpoista saatavaa perittäessä vaatia I momentissa säädetty määrät ylittävät todelliset perintäkulut, jos perinnän suorittaminen on ollut poikkeuksellisen vaikeaa eikä toteutettuja perintätoimia voida pitää suhteettomina ottaen huomioon erityisesti saatavan pääoma. Velalliselle on tällöin esitettävä erittely vaa-dituista perintäkuluista ja niiden perusteista sekä samalla ilmoitettava ne syyt, joiden vuoksi kulut ylittävät muutoin sovellettavan kokonaiskuluvastuun enimmäismäärän.

Mitä I momentissa säädetään enimmäiskuluista, ei rajoita velkojan oikeutta periä 10 e §:n mukaista vakiokorvausta.

7 §

Tratan käyttö

Maksukehotusta, jossa vaaditaan maksua määräajassa uhalla että kehotuksen noudattamatta jättäminen julkaistaan tai merkitään luottotietorekisteriin, (*tratta*) saa käyttää vain eräntyneen, selvän ja riidattoman saatavan perimiseksi. Suoraan ulosottokelpoista saatavaa pidetään tätä pykälää sovellettaessa riidattomana, jollei velallinen ole tehnyt perustevalitusta tai käyttänyt muuta siihen rinnastettavaa oikeussuojakeinoa.

Kuluttajasaatavan perimiseksi ei saa käyttää trattaa.

7 §

Tratan käyttö

Maksukehotusta, jossa vaaditaan maksua määräajassa uhalla, että kehotuksen noudattamatta jättäminen julkaistaan tai merkitään luottotietorekisteriin, (*tratta*) saa käyttää vain eräntyneen, selvän ja riidattoman saatavan perimiseksi. Suoraan ulosottokelpoista saatavaa pidetään tätä pykälää sovellettaessa riidattomana, jollei velallinen ole tehnyt perustevalitusta tai käyttänyt muuta siihen rinnastettavaa oikeussuojakeinoa.

Kuluttajasaatavan perimiseksi ei saa käyttää trattaa. *Muun kuin kuluttajasaatavan perimiseksi ei saa käyttää trattaa, jos velallinen on yksityishenkilö, yksityinen elinkeinonharjoittaja, avoin yhtiö tai kommandiittiyhtiö.*

Muutettava laki

Trattaa ei saa lähettää ennen kuin velalliselle on annettu tai lähetetty maksumuistutus, jossa on asetettu vähintään seitsemän päivän määräaika saatavan maksamiselle tai saatavaa koskevien huomautusten esittämiselle, ja määräaika on päättynyt.

Tratan ja 3 momentissa tarkoitetun maksumuistutuksen on oltava kirjallisia. Ne saa kuitenkin toimittaa velalliselle myös muulla pysyvällä tavalla, jos velallinen on saatavan erääntymisen jälkeen nimenomaisesti hyväksynyt saatavaa koskevien tiedonantojen toimittamisen tällä tavalla. Maksumuistutuksen saa toimittaa velalliselle muulla pysyvällä tavalla myös, jos tällaista tapaa on velkasuhteen aikana vakiintuneesti käytetty tiedonantojen toimittamiseen velkojan ja velallisen välillä.

Tratan saa julkaista tai ilmoittaa merkittäväksi luottotietorekisteriin aikaisintaan kymmenen päivän kuluttua sen lähettämisestä.

Tratan maksamisesta kieltäytymistä ei saa selvittää julkisella viranomaistoimituksella.

Ehdotus

Trattaa ei saa lähettää ennen kuin velalliselle on annettu tai lähetetty maksumuistutus, jossa on asetettu vähintään seitsemän päivän määräaika saatavan maksamiselle tai saatavaa koskevien huomautusten esittämiselle, ja määräaika on päättynyt.

Tratan ja 3 momentissa tarkoitetun maksumuistutuksen on oltava kirjallisia. Ne saa kuitenkin toimittaa velalliselle myös muulla pysyvällä tavalla, jos velallinen on saatavan erääntymisen jälkeen nimenomaisesti hyväksynyt saatavaa koskevien tiedonantojen toimittamisen tällä tavalla. Maksumuistutuksen saa toimittaa velalliselle muulla pysyvällä tavalla myös, jos tällaista tapaa on velkasuhteen aikana vakiintuneesti käytetty tiedonantojen toimittamiseen velkojan ja velallisen välillä.

Tratan saa julkaista tai ilmoittaa merkittäväksi luottotietorekisteriin aikaisintaan kymmenen päivän kuluttua sen lähettämisestä. *Trattaa ei saa kuitenkaan julkaista tai ilmoittaa merkittäväksi luottotietorekisteriin, jos velallisena oleva osakeyhtiö toimittaa ennen tratan julkaisemista tai ilmoittamista selvityksen, jonka mukaan sen viimeksi päättyneen tilikauden liikevaihto tai sitä vastaava tuotto alittaa 100 000 euroa taikka sillä on käynnissä vasta ensimmäinen tilikausi.*

Tratan maksamisesta kieltäytymistä ei saa selvittää julkisella viranomaistoimituksella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 ja on voimassa 30 päivään huhtikuuta 2022. Lain 7 § on kuitenkin voimassa 30 päivään syyskuuta 2021.

Tämän lain 3 b §:n 1 momentin 3 kohtaa sovellettaessa otetaan huomioon myös velalliselle saman saatavan perimiseksi ennen tämän lain voimaantuloa toimitettu maksuvaitimus.

Tämän lain 3 d §:ssä tarkoitettuja kulukorvaukseen oikeuttavien perintätoimien enimmäismäärää laskettaessa ei oteta huomioon ennen 1 päivää tammikuuta 2021 tehtyjen kulukorvaukseen oikeuttavien perintätoimien määrää.

Muutettava laki

Ehdotus

Tämän lain 3 e §:ssä tarkoitettua enimmäiskulujen määrää laskettaessa ei oteta huomioon ennen 1 päivää tammikuuta 2021 tehtyjen perintätoimien kuluja.

Jos tämän lain voimaantullessa voimassa olleessa 7 §:ssä tarkoitettu tratta on lähetetty velalliselle ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

2.

Laki

saatavien perinnästä annetun lain 7 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti saatavien perinnästä annetun lain (513/1999) 7 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on laissa 31/2013, seuraavasti:

Muutettava laki

Ehdotus

7 §

7 §

Tratan käyttö

Tratan käyttö

Tratan saa julkaista tai ilmoittaa merkittäväksi luottotietorekisteriin aikaisintaan kymmenen päivän kuluttua sen lähettämisestä.

Tratan saa julkaista tai ilmoittaa merkittäväksi luottotietorekisteriin aikaisintaan 21 päivän kuluttua sen lähettämisestä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 ja on voimassa 30 päivään huhtikuuta 2022.

Jos tämän lain voimaantullessa voimassa olleessa 7 §:ssä tarkoitettu tratta on lähetetty velalliselle ennen tämän lain voimaantuloa,

Muutettava laki

Ehdotus

sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

3.

Laki

luottotietolain 24 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti luottotietolain (527/2007) 24 §:n 1 momentin 7 kohta seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

24 §

24 §

Yrityksen maksuhäiriöitä koskevat ja niitä täydentävät tiedot

Yrityksen maksuhäiriöitä koskevat ja niitä täydentävät tiedot

Yrityksen maksuhäiriötietoina saa luottotietorekisteriin tallettaa:

Yrityksen maksuhäiriötietoina saa luottotietorekisteriin tallettaa:

7) tiedon velkojan erääntyneen ja riidattoman saatavan johdosta antamasta maksukehottuksesta; tiedon saa tallettaa kymmenen päivän kuluttua siitä, kun velalliselle on lähetetty maksukehotus, jossa on ilmoitettu maksukehottuksen julkaisemisesta tai merkitsemisestä rekisteriin.

7) tiedon velkojan erääntyneen ja riidattoman saatavan johdosta antamasta maksukehottuksesta; tiedon saa tallettaa 21 päivän kuluttua siitä, kun velalliselle on lähetetty maksukehotus, jossa on ilmoitettu maksukehottuksen julkaisemisesta tai merkitsemisestä rekisteriin.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 ja on voimassa 30 päivään huhtikuuta 2022.

Jos tämän lain voimaantullessa voimassa olleessa 24 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettu maksukehotus on lähetetty velalliselle ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan

HE 59/2021 vp

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.
